

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

3. ČERVENCE 2011

Z obsahu:

Naplnění Velikonoc

Homilie Benedikta XVI.
o slavnosti Seslání Ducha
Svatého 12. června 2011

- strana 2 -

Boj proti katolické duši Itálie

Angela Pellicciari

- strana 4 -

Bratři evangelizátoři

Fabio Arduino

- strana 5 -

Smrt svatého Cyrila

- strana 6 -

Před oltářem

Adorace

Conchity Armidy

- strana 6 -

Instrukce Papežské komise Ecclesia Dei Universae Ecclesiae

o aplikaci apoštolského
listu motu proprio
Summorum Pontificum
papeže Benedikta XVI.

- strana 8 -

Mše svatá - zdroj svatosti (dokončení)

Mateo Crawley

- strana 10 -

Obrácení ve vězení

- strana 11 -

Dědictví otců zachovej nám, Pane!

Při četbě článku o životě svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje možná někoho napadne, že nosíme dříví do lesa a že jde o záležitosti notoricky známé.

Kdy jindy si však máme znovu připomenout i známé skutečnosti, ne-li při příležitosti slavení jejich památky. I když jsme o těchto událostech slyše-

li již před mnoha lety, při pozorném zamyšlení i ze známých skutečností mohou vyplynout nové poznatky, když je znovu zvážíme s ohledem na současnou situaci, okolnosti a zkušenosti.

Apoštolská mise velkých slovanských světců a patronů Evropy byla součástí druhého období církevních dějin, když církev jako kvas zadělaný v měřici mouky už vzešla natolik, že vtáhla do svého lůna i ty, jejichž posláním je světské panování. Něco takového, aby se hlavy států zajímaly o vyslání hlasatelů evangelia a svěřily jejich duchovní péči své poddané, církev prvních tří století vůbec nezažila. Od dob Ježíše Krista až do konstantinovského obratu r. 313 nacházela církev ve státní moci nanejvýš své nemilosrdné pronásledovatele.

Dějinný vývoj nicméně ukázal, že takové násilí dosahovalo pravého opaku. Slovo Boží se šířilo do celého tehdejšího světa až neuvěřitelným tempem, a to převážně osobním stykem křesťanů s pohany. V Egyptě, kde dnes tak strádá křesťanská menšina, spravovalo církev na začátku 3. století kolem 100 biskupů. V Římě se ve stejnou dobu sešlo na synodu kolem 60 italských prelátů a císař Decius měl z každého dalšího biskupa větší strach než z povstání soka. Křesťanské chrámy stály tehdy až v Trevíru, v Bonnu, Kolíně a v Augsburgu. Kolem roku 300 bylo v západořímské říši již na dva miliony křesťanů a ve východořímské říši dokonce šest milionů, přičemž žádný církevní úřad nebyl tehdy spojen se světskou mocí.

Ani tento rozkvět však nebyl zdaleka bezproblémový. Největší nepřítel křesťanství nečíhal ně-

kde mimo, ale uvnitř samotného křesťanství. To už věděl na samém začátku apoštol Pavel, když řekl: „Já vím, že po mém odchodu vniknou mezi vás draví vlci a že stádeček šetřit nebudou. Z vašeho vlastního středu povstanou lidé, kteří se budu snažit převrácenými řečmi strhnout za sebou učedníky. Proto buďte bdělí a pamatujte

na to, jak jsem vás se slzami neustále každého zvláště nazýval.“ Apoštol národu tu procky předvídal nejrůznější bludy, které těžce škodily církvi už v prvních staletích. Jedovaté býly zhoubného gnosticizmu se proplétá dějinami v nejrůznějších podobách až do dnešních dnů a znovu bují např. v podobě New Age.

V dalším století se počet pokřtěných ještě zdvojnásobil a bylo jen otázkou času, kdy se evidentně projeví jejich duchovní převaha. Stalo se to způsobem možno říci osudovým. Klíčový zlom nastal, když křesťanství absorbovalo i vládnoucí moc. Pokládá se to za velké vítězství. Přes mnohé přednosti, které jsou nesporné, představuje konstantinovský obrat pro církev současně i velký problém. Jednak vstupovali do církve i oportunisté, ale především se církev ocitla v novém postavení, pro které neměla ani od Pána Ježíše, ani od apoštolů žádné pokyny. Jak se chovat v symbióze duchovní a světské moci? S takovou situací apoštolové vůbec nepočítali. A skutečně, odtud se odvíjí nejen triumfy, ale i ty nejbolestnější stránky pozdějších církevních dějin. Nepříteli Božího království se naskytlá příležitost vystupovat široce s onou nabídkou, se kterou neuspěl u Ježíše z Nazareta: „Toto všechno ti dám...“ Tentokrát bude mnohem úspěšnější. Skutečně svatých papežů začne postupně ubývat a na scénu naopak vystoupí i takoví církevní hodnostáři, pro které by bylo lépe, kdyby se vůbec nenarodili.

Důsledky takového vývoje zakusili i naši slovanští věrozvěsti a spolu s nimi i zbožný kníže Rostislav, který je na Moravu povolal.

Dokončení na str. 12

Naplnění Velikonoc

Homilie Benedikta XVI. o slavnosti Soslání Ducha Svatého 12. června 2011

Drazí bratři a sestry, slavíme dnes velkou slavnost Letnic. I když v určitém smyslu všechny církevní liturgické slavnosti jsou velké, tato slavnost Letnic je svým způsobem jedinečná, protože znamená, že v onen padesátý den došlo k naplnění velikonoční události smrti a zmrtvýchvstání Pána Ježíše skrze dar Ducha Zmrtvýchvstalého. Na Letnice se církev připravovala v předešlých dnech svou modlitbou, opětovným vyzváním Boha, aby obdržela obnovené vylití Ducha Svatého na nás. Církev znovu prožila to, co se stalo na jejím počátku, když apoštolové shromáždění v jeruzalémském Večeřadle „bděli svorně na modlitbách spolu s některými ženami a Marií, matkou Ježíšovou a jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Byli spojeni v pokorném a důvěryplném očekávání, až se naplní Otcův slib, který jim tlumočil Ježíš: „Budete pokřtěni Duchem Svatým za několik málo dní... až sestoupí na vás Duch Svatý.“ (Sk 1,5.8)

Svátek stvoření

V liturgii Letnic vyprávění Skutků apoštolů o zrození církve (srov. Sk 2,1–11) odpovídá žalmu 104(103), který jsme vyslechli. Je to oslava celého stvoření, která velebí Ducha Stvořitele, který všechno učinil s moudrostí: „Jak četná jsou, Pane, tvá díla. Všechno jsi učinil s moudrostí; země je plná tvého tvorstva... Nechť věčně trvá Hospodinova sláva, ať se těší Hospodin ze svého díla!“ (Ž 104,24.31.) To, co chce církev říct, je toto: Duch Stvořitel všech věcí a Duch Svatý, kterého Otec sesílá na společenství apoštolů, je jeden a týž: stvoření a vykoupení k sobě vzájemně patří a znamenají jediné

hluboké tajemství lásky a spásy. Duch Svatý je především Duch Stvořitel, a proto jsou Letnice také svátkem stvoření (srov. Gn 1,1–31). Bůh proto není jen svrchovaně Jiný, nepojmenovatelný a temný. Bůh se zjevuje, má svou tvář. Bůh je rozum, Bůh je vůle, Bůh je láska, Bůh je krása. Víra v Ducha Svatého a víra v Ducha, kterého Zmrtvýchvstalý daroval apoštolům a dává Ho každému z nás, jsou tedy neoddělitelně spojeny.

Ježíš je Pán

Druhé dnešní čtení a evangelium nám toto spojení ukazují. Duch Svatý je ten, který nám dává poznat Krista Pána a dává nám vyslovit vyznání víry církve: „Ježíš je Pán.“ (srov. 1 Kor 12,3b) Pán je titul, který přísluší Bohu ve Starém zákoně, titul, který při čtení Bible zaujímal místo jeho nevyslovitelného jména. Krédo církve není nic jiného než rozvinutí toho, co říká toto jednoduché tvrzení: „Ježíš je Pán.“ O tomto vyznání víry nám říká svatý Pavel, že se jedná vlastně o slovo a dílo Ducha. Chceme-li být v Duchu Svatém, musíme přilnout k tomuto Krédu. Když si ho osvojíme a přijmeme jako své slovo, přistupujeme k dílu Ducha Svatého. Výraz „Ježíš je Pán“ je možno číst v několika smyslu. Znamená: Ježíš je Bůh a současně Bůh je Ježíš. Duch Svatý osvěcuje tuto recipocitu: Ježíš má božskou důstojnost a Bůh má Ježíšovu lidskou tvář. Bůh se nám ukazuje v Ježíši, a tím nám podává pravdu o nás samotných. Dát se osvětit hloubkou tohoto slova je událostí Letnic. Když recitujeme Krédo, vstupujeme do tajemství prvních Letnic: Babylonské zmazení, vzájemně se překřikující

Dokončení na str. 12

Škola pravé moudrosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Učte se ode mne.

Abys lépe pochopil smysl Ježíšova poselství, nespokoj se s tím, co slyšíš v dnešním třetím čtení, a připomeň si z Matoušova evangelia to, co předcházelo. Jeho slova jako by kontrastovala s neúprosnou hrozbou, kterou vyslovil předtím na adresu galilejských měst, která nepřijímají jeho poselství, ačkoliv je potvrdil tolika zázraky.

Snaž se prožít se svým Pánem, jak je pro něho smutné a sklíčující, když musí vyslovit odsuzující „Běda!“, ačkoliv už tolikrát osvědčil, jak rád prokazuje svou slitovnost a dobrotu. Jak je možné, že vedle jeho dobrotivosti a milosrdenství má své místo i taková přísnost? Ježíšovo rozhořčení vyvolala skutečnost, že tito lidé jeho milosrdenství odmítají. Jsou příliš pyšní a sebevědomí a ani si nepřipouštějí, že je potřebují. Ve své domýšlivosti se chtějí vypínat až k nebi, ale Pán jim předpovídá: *Klesnete až do pekla.*

Pýcha uzavírá svou oběť do tragických sebeklamů, které ji činí zcela hluchou ke každému napomenutí i varování. Takoví *moudří a rozumní* lidé se cítí zcela bezpeční a soběstační. Jsou si až příliš jisti sami sebou, než aby věnovali pozornost prorockým znamením, která je vyzývají k upřímnému pokání, jako by pokání nepotřebovali. Ježíš vyslovil svou hrozbu veřejně a s takovým důrazem, protože se netýká jen těchto galilejských měst. Je stále aktuální. Bude pro tebe velikým štěstím a darem, když připustíš, že platí i tobě. Nepocituješ také sklon ve jménu lidské *moudrosti a rozumnosti* blahosklonně přehlížet, či dokonce otevřeně odmítat mimořádné a zázračné projevy Boží přítomnosti a milosti, kterými tě Pán naléhavě vyzývá k radikálnímu obrácení a opravdovému pokání?

Pokus se odložit alespoň na chvíli svou sebejistotu, všechny své důvody, které pokládáš za tak jisté, *moudré a rozumné*, a otevři se Ježíšovu slovu. Jeho dobrotivé Srdce se proto tak rozhorlilo na pyšné rozumáře, protože nachází opravdové zalíbení v těch, kteří smýšlejí zcela opačně a po kterých touží. Jeho ra-

dost z duší prostých a pokorných je tak nesmírná, že vzápětí nato slavnostně a veřejně děkuje svému Otci, že se zjevuje maličkým. Ten, který je Moudrost sama, který všechno stvořil a je svrchovaným Pánem nebe a země, nemůže dopřát své poznání těm, kteří si zakládají na tom, jak jsou *moudří a rozumní*. Oni by totiž jeho dar pokládali za svou vlastní moudrost. Proto se raději zjevuje maličkým a prostým. *Ano, tak se mu zalíbilo.* S láskou a potěšením se sklání ke všem, kteří umějí být vnímaví k jeho hlasu, umějí ocenit jeho dary, jeho čas a znamení a s vděčností přijímají jeho vnuknutí, napomenutí i výstrahy. To jsou ti, kterým pak Syn s takovou radostí dává poznat svého Otce. Necítíš touhu patřit k nim, aby i za tebe mohl Ježíš tak vroucně děkovat?

Dodej si odvahy a přístup k Pánu s prosbou, aby ti odhalil skutečný stav tvé duše. Projev mu své přání *učit se od něho*. On nejlépe ví, jak je to pro tebe nelehké stát se *maličkým*. Ví dobře, jakým břemenem je pro tebe tvé vlastní JÁ, se kterým se lopotíš. Ale právě proto přichází, aby ti nabídl svou pomoc i odpočinutí.

On sám chce být tímto tvým ulehčením a odpočinkem. To, co ti nabízí, je jeho vlastní cesta. Ten obtížný úkol stát se maličkým vyzkoušel sám na sobě. To *jho*, které ti ukládá, chápej skutečně jako *jeho jho*, tedy jho, které nese On sám. Ponese je stále před tebou a s tebou, aby tě netlačilo a netížilo.

Projev Ježíši svou ochotu stát se maličkým a pros jej, aby ti pomohl překonat ten hluboce zakořeněný strach z pokory, prostoty a tichosti. Lidé tohoto světa ti všemožně dávají najevo, že jsou to vlastnosti, které člověka deformují a ušlapávají. Ve skutečnosti to, co ho nejvíce deformuje, je právě pýcha. Pýcha jej zavádí do bludného kruhu nepravdy a sebeklamu a pro svou nenasytost mu nikdy nedopřává klidu ani odpočinutí.

Ze sebeklamu do reality a pravdy vede jen cesta pokory a prostoty. Jenom ve stavu skutečné pravdy můžeš prožívat radost z jistoty a důvěry a bezpečnou svobodu vědomí, že se můžeš uchýlit do Otcovy náruče, která přece *netlačí ani netíží*. To, čemu se máš od Ježíše naučit, je jeho osobní a stále prožívaná a uskutečňovaná zkušenost: Bůh se nemohl ničím více přiblížit k člověku než cestou pokory. *Tvůj Král k tobě přichází a je po-*

Liturgická čtení

1. čtení – Zach 9,9–10

Toto praví Hospodin: „Hlasitě zajásej, síónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Zničí válečné vozy z Efraima, válečné oře z Jeruzaléma, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky Eufratu až do končin země.“

2. čtení – Řím 8,9.11–13

Vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás. Nuže, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záladnost těla, budete žít.

Evangelium – Mt 11,25–30

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrymi a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás obcerstvim. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

korný. Jeho snížila a přiblížila pokora k tobě, tebe pokora pozvedá k Bohu. Není jiné základny, na které by se člověk mohl důvěrněji setkávat se svým Bohem. Není také ani jiné základny, kde by se mohl bezpečně setkávat člověk s člověkem. Chápeš, proč pravá velikost spočívá v tom, stát se maličkým? Spoj se s pokorným Králem, který jediný právě svou tichostí zničí válečné vozy, zlomí bitevní luk a národům ohlásí pokoj. Není to to, po čem tak toužíš?

Milosrdný a milostivý je Pán, shovívavý a plný lásky. Ať Tě, Pane, chválí všechna tvá díla a tvoji zbožní ať tě velebí, ať svědčí o slávě tvého království a mluví o tvé síle.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 145

Boj proti katolické duši Itálie

Prof. Angela Pellicciari vyučuje církevní dějiny na univerzitě Redemptoris Mater v Římě. Od roku 1998 napsala sedm knih o risorgimentu – sjednocovacím hnutí Itálie v 19. století. Odhaluje toto hnutí jako mýtus, který je zatím na školách nedotknutelný. Jeho charakter je od základu protikatolický. S profesorkou Pellicciari hovoří Stefan Grotewohl.

Jak definujete risorgimento?

Definuji je jako papež Lev XIII.: znovuoživení pohanství.

To je neobyklá definice.

Je to papežova definice. Risorgimento je útok na katolickou církev. To říkají papežové a to je historický význam risorgimenta.

V tradičním dějepiscectví je však charakterizováno jako sjednocení Itálie a osvobození od cizí nadvlády.

Jeho rolí však byl útok na církev. Po risorgimentu, po sjednocení Itálie, se stal papež zajatcem ve Vatikánu. Jeho nepřátelé, kteří vedli risorgimento, se domnívali, že když mu odejmou světskou moc, ztratí také moc duchovní. To se ale nesplnilo.

Církev to však dnes vidí jako lepší, neovládat celou střední Itálii, ale jen symbolické státní území v Římě jako církevní stát.

Jistě, ale také víte, že Bůh umí i ze zlého udělat něco dobrého. Nejde o to, jak dnes hodnotíme, co z tehdejších událostí nakonec vyplynulo. Jde především o tehdejší události a to, co jimi bylo zamýšleno. To je totiž možno historicky dokázat a doložit. Ostatní je spekulace a mínění. A na to se nemůžeme spolehnout. Cílem risorgimenta bylo poškodit církev a pokud možno ji zničit. Od dob reformace existovala nenávisť k církvi, která se projevovala ve špinění a v násilí.

To, co nyní říkáte, to není mínění?

Ne, to jsou fakta, je to doloženo, můžeme se o tom dočíst v knihách. Risorgimento je jako Luther: bojovalo proti všem

katolickým institucím. V protestantských státech jako Německo a Velká Británie i USA byly v polovině 19. století pořádány propagační kampaně proti církevnímu státu a katolické církvi. Tak otevřeně se savojský stát, který později dobyl zbraněmi a násilím jednotu Itálie, proti církvi

Risorgimento v praxi

a katolicismu postavit nemohl. Nemohl svou nenávisť vůči katolicismu projevat tak otevřeně, protože katolicismus byl státním náboženstvím savojského státu. Propagační kampaň proti církevnímu státu se tedy nezaměřovala proti katolicismu, Savojsťi spíše zdůrazňovali, že království Sardinie je morálně lepší než jiné státy Itálie, protože to byl konstituční stát. Tato „morální nadřazenost“ se pak projevila, když Savojsko dobylo Itálii: 54 492 ře-

holníků bylo vykázáno ze zaba-vených klášterů a stali se bezdomovci. Sto diecézí nemělo biskupa. Roku 1859 byl v Sardinii vydán zákon, že kněží musí posloužit svátostmi exkomunikovaným politikům. Tak byli kněží zákonem nuceni k neposlušnosti vůči papeži. Neuposlechnutí bylo trestáno pokutou dva tisíce lir nebo dvouletým vězením.

Chápu, bylo to perfidní, když katolická církev nebyla otevřeně pronásledována a savojský režim se k ní veřejně hlásil, ale svými zákony ji poškozoval.

Šlo především o peníze. Podobně jako za Luthera církev byla vyvlastňována a její majetek si přivlastnilo po roce 1861 nové království a jeho úspěšní lidé.

Jak je to možné, že se Savojsťi stali tak náhle antiklerikálními, tato dynastie byla několik generací předtím známá svou zbožností. Král Karel Emanuel II. (1796–1802) po smrti manželky abdikoval a vstoupil k jezuitům.

CYRILOMETODĚJSKÉ SLAVNOSTI V ŘÍMĚ

24. květen je každoročně dnem díky svatým Cyrilu a Metoději za dar abecedy, která otevřela cestu k evangelizaci.

Ještě před otevřením slavností v letošním roce uskutečnil Kroužek slavistů na Římské univerzitě Tre již podeváté *Dny cyrilometodějských studií*. Dne 20. května se v aule Ignazio Ambrogio setkali významní slavisté ruští a italští a další zahraniční odborníci na studijním dnu pod titulem „Staroslověnský život svatých Cyrila a Metoděje – tradice, rukopisy, kritická vydání a interpretace“.

Slavnosti pak pokračovaly 24. května v bazilice svatého Klementa, kde se nacházejí ostatky sv. Cyrila. První delegace, která uctila památku světců evangelizátorů, byla bulharská, následována makedonskou, obě položily na hrob sv. Cyrila květy a přednesly modlitbu díky. Odpoledne slavil ruský klérus v kapli zasvěcené sv. Cyrilu a Metoději sugestivní slavnost za účasti četných věřících. Tito slovanští patroni se na přání Jana Pavla II. stali spolu se svatým Benediktem patrony celé Evropy.

Daniela Ciabattini, *Russia Oggi*
(<http://russiaoggi.it>)

Tak náhlé to nebylo. Máte pravdu, že Savojsťi měli osobnosti, které vynikaly velkou zbožností. První savojský král řekl již v 18. století: Itálie je jako artyčok, je třeba ji brát list po listu.

Toho dosáhli Savojsťi o sto let později.

Ano, ale draze za to zaplatili. Don Bosco prorokoval: Kdo se zmocní církevního majetku, nejpozději po čtyřech generacích o výsledný majetek opět přijde. A to se v tomto případě skutečně vyplnilo. Po čtyřech generacích ztratili italskou korunu, kterou dobylo risorgimento.

Ve svých knihách dokumentujete omyly risorgimenta, které jsou známy z médií, ale ve školách se nic nezměnilo a dále je veleben národní mýtus...

Na jihu Itálie se trochu tematizuje koloniální násilí severu proti jihu, ale o protikatolickém násilí se mlčí. Nesmíme zapomenout, že dobytí jihu savojským státem byla koloniální válka. Ale ten, kdo tehdy vyhrál, nebyli Savojsťi. Velmoci chtěly zničit katolickou Itálii a to se podařilo. Itálie se stala kolonií.

To zní poněkud paradoxně. Napřed neexistoval italský stát, ale italský národ a po roce 1861 byl italský stát, ale bez italského národa?

Ten byl tím jediným, kdo v průběhu 150 let zpochybnil tradiční obraz risorgimenta jako osvobození a sjednocení.

Nyní to ale není jednoduché, relativizovat 150 let starý mýtus. Garibaldi je 150 let představován jako hrdina...

Byl to obchodník s otroky.

Obchodník s otroky?

Koupila jsem v jednom antikvariátu v Terstu knihu Augusta Vecchiho, která referuje o Garibaldiho období v Peru. Garibaldi byl v roce 1854 kapitánem lodi Carmen, která plula z Peru do Kantonu a odtud

zpět do Peru naložená čínskými otroky.

A přesto zůstává Garibaldi sjednotitelem Itálie.

Italská jednota je také dobrá věc, ale přání po jednotě bylo v 19. století zneužito k boji proti katolicismu. Touha po jednotě byla v 19. století nabledni. Vznikl projekt ligy italských států. I papež byl pro. Itálie byla nej-

Giuseppe Garibaldi

starší kulturní identitou Evropy. Itálie má katolickou duši, proti které se vedl boj. Církev vždy bránila katolickou Itálii, zvláště Lev XIII. Království Sardinie, tedy savojský stát, nedoprálo Itálii čas, aby se srostla. Tomuto státu šlo o to, co nejrychleji se zmocnit církevního majetku. Zabavený majetek byl rozdělen mezi 1 % obyvatel. V roce 1861 existovalo 24 000 katolických dobročinných institucí. Základní majetek byl v 80. letech zabaven a rozdělen mezi příznivce savojského režimu. Tím byla zmařena práce těchto institucí a potřební vystaveni záhubě. Přinejmenším tím se zhoršily životní podmínky obyvatelstva.

Co se můžeme od risorgimenta a postupu proti němu naučit?

Dávat pozor na to, co jsou slova a co jsou činy. Stát, který vznikl z risorgimenta, Italské království, od roku 1861 se nazýval liberální a demokratický. Ve jménu svobody se uskutečnila svoboda pro 1 % obyvatelstva. Na 99 % a jejich potřeby se nebral zřetel.

Die Tagespost 8. května 2011
Překlad -lš-

Římské martyrologium zaznamenává: Památka svatých Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa. Tito dva soluňští bratři, které poslal na Moravu carhradský patriarcha Fotius, hlásali křesťanskou víru a vytvořili abecedu pro překlad Písma svatého z řečtiny do slovanštiny. Když přišli do Říma, první z nich jménem Konstantin, byl stížen nemocí, stal se mnichem a v tento den zemřel v Pánu. Metoděje naopak papež Hadrián II. vysvětil na biskupa Srijemu v dnešním Chorvatsku, hlásal neúnavně evangelium v Panonii, musel překonat mnohé nástrahy, které byly namířeny proti němu, ale vždy ho podpořili římské papežové. Ve Starém Městě na Moravě obdržel 6. dubna 885 odměnu za své námahy.

Není to jediný případ, kdy jsou rodní bratři uctíváni jako světci. Můžeme si např. připomenout Mojžiše a Árona, apoštoly Petra a Ondřeje, mučedníky Kosmu a Damiána, francouzské světce Hanibala Marii a Františka Marii, sv. Pavla od Kříže a ctihodného Jana Křtitele Danei, bl. Jana Marii a Aloise Boccardiový, ctihodné Antonína a Marka Cavanisovy a služebníky Boží Flavia a Gedeona Corraovy.

V apoštolském listě *Egregiae virtutis* z 31. prosince 1980 prohlásil Jan Pavel II. svaté věrozvěsty spolu se sv. Benediktem za patrony Evropy. Jde o dva světce, kteří oficiálně nikdy nebyli kanonizováni, ale jejichž úctou rozšířil Lev XIII. na celou církev.

Pocházejí ze Soluně, řeckého města, které bylo v té době součástí byzantského císařství, a hlásali evangelium v 9. století zvláště v Panonii a na Moravě. Nemáme o nich zachováno mnoho zpráv. Víme, že Cyril se jmenoval původně Konstantin a jméno Cyril přijal jako mnich ke konci svého života. Pozdější zprávy o nich se nám zachovaly ve dvou spisech *Vitae* od staroslovanského autora, které jsou známy také jako

Bratři evangelizátoři

Legendae Pannonicae. Zachovaly se také dopisy, které papež adresoval sv. Metodějovi. Jsou psány latinsky. Vzhledem k malému množství historicky spolehlivých pramenů vzniklo kolem postav sv. Cyrila a Metoděje mnoho legend.

Pocházeli ze vznešené řecké rodiny. Jejich otec Lev byl vysokým vojenským hodnostářem ve městě. Podle *Vita Cyrilli* byl Konstantin nejmladší ze sedmi bratrů a již jako dítě projevoval touhu věnovat se studiu. Záhy se odebral do Konstantinopole, kde studoval filosofii a teologii. Jeho učitelem byl patriarcha Fotius a životopisec Anastáz referuje o přátelství, které je spojovalo. Konstantin se vyznačoval eklekticismem: pěstoval astronomii, geometrii, rétoriku a hudbu, ale jeho génius se uplatnil především v oblasti lingvistiky. Kromě řečtiny znal latinu, arabštinu a hebrejštinu. Císař poslal oba bratry na různé misie, mezi jiným také k Arabům. Při té příležitosti našel Konstantin na Krymu ostatky svatého Klimenta. Nejdůležitější misie je čekala v Panonii a na Moravě. Moravský kníže Rostislav, který později zemřel ve vězení a je v pravoslavné církvi uctíván jako mučedník, požádal byzantského císaře o vyslání misionářů a sle-

doval přitom nejen náboženské, ale i politické cíle. Toto poslání přijal Konstantin velmi ochotně a ihned začal překládat evangelium svatého Jana a k tomu nově vynalezl abecedu nazvanou hlaholice (*glagol* znamená slovo), později upravenou a nazvanou cyrilice. Pravděpodobně se tvorbou abecedy zabýval již dříve.

Odpor německého kléru, který se o evangelizaci Moravy pokoušel již dříve, nedal na sebe dlouho čekat. V roce 867 se oba apoštolové vydali do Říma, aby dali vysvětit své žáky na kněze, ale jejich návštěva mohla být vyvolána také přímým pozváním papeže Hadriána II. pro podezření, které vyvolávalo přátelství Konstantina s heretikem Fotiem. Svatý otec je však přijal velmi vlídně, vysvětil Metoděje na kněze a schválil jejich slovanské překlady. Konstantin mu předal ostatky svatého Klimenta, které našli na Krymu. Během římského pobytu Konstantin onemocněl, odešel do kláštera, přijal jméno Cyril a zanedlouho 14. února 869 zemřel. Byl pochován v bazilice svatého Klementa. Metoděj se vrátil na Moravu, během další cesty do Říma byl vysvěcen na biskupa města Sirmium (dnes Sremska Mitrovica, Srbsko). Jeho situace na Moravě se zhoršila, když Rostislava vystřídal Svatopluk, který přál německo-franské přítomnosti. Metodějovi učedníci byli pronásledováni, on sám byl dva roky věznem bavorských biskupů. Zemřel na Velehradě 6. dubna 885. Jeho hrob nebyl dosud nalezen. Římské martyrologium stanovilo liturgickou oslavu obou bratrů na 14. února. Jejich učedníkům se podařil útek na Balkán a především v Bulharsku požehnaně působili a dnes jsou uctíváni jako světci. Klement, Naum, Sáva, Gorazd a Angelár mají svátek 27. července.

www.santiebeati.it
Překlad -lš-

Jan Matejko (1838-1893):
Sv. Cyril a sv. Metoděj

Smrt svatého Cyrila

Konstantin Cyril, unavený mnohou námahou, ulehl nemocný a snášel svou nemoc mnoho dní. Dostalo se mu jako léku Božího vidění a začal zpívat: „Když mi řekli »Půjdeme do domu Páně«, můj duch se naplnil radostí a mé srdce zaplesalo.“

Když mu oblékli svaté řeholní roucho, byl celý den naplněn radostí a říkal: „Od této chvíle už nejsem služebníkem ani císaře, ani žádného člověka na zemi, ale jen všemohoucího

Boha. Neexistoval jsem, ale nyní existuji a budu existovat navěky. Amen.“

Den po této řeholní obléčce přijal jméno Cyril. Tak byl oblečen padesát dní.

Když přišla hodina jeho přechodu na věčnost, pozvedl ruce k nebi a v pláči se modlil takto: „Pane, můj Bože, který jsi stvořil všechny anděly a nehmotné duchy, který jsi rozprostřel nebe i všechnu zemi a stvořil jsi všechny věci, které existují, ty, který nasloucháš vždy těm, kteří plní tvou vůli a v bázni zachovávají tvá přikázání; vyslyš moji modlitbu a zachovej ve víře své stáde, za jehož hlavu jsi stanovil mne, nehodného a netečného služebníka.

Vysvobod' je od bezbožné a pohanské zloby těch, kteří tě proklínají; dej, ať roste počet věřících tvé církve, a shromáždí všechny v jednotě.

Učiň svůj lid svorným v pravé víře a správném vyznání, nadchni jejich srdce slovem své nauky. Je to tvůj dar, že jsi nás vyvolil za hlasatele evangelia Kristova, abychom podněcovali bratry k dobrým skutkům a aby konali to, co je ti milé.

Ty, které jsi mi dal, ti vracím jako tvoje; veď je svou mocnou pravicí, chraň je stínem svých křídel, aby všichni chválili a oslavovali tvé jméno Otce, Syna i Ducha Svatého. Amen.“

Pak všechny políbil svatým políbením se slovy: „Požehnaný Bůh, který nás nedal za potravu zubům našich neviditelných protivníků, ale zpřetrhal jejich síť a vysvobodil nás z jejich vůle vrhnout nás do zkázy.“

Papež nařídil, aby všichni Řekové, kteří byli v Římě, i Římané se spojili, nesli hořící svíce, zpívali a vzdali zesnulému takovou pohřební poctu, jaká se vzdává samotnému papeži. A tak se stalo.

*Podle „Vita Cyrilli“
Připravil -lš-*

Před oltářem

Ježíš to chce. I já to chci.

Jeho vůle je můj pokrm a můj život.

Co na tom záleží, že moje přirozenost se zpěčuje a chce utéci před bolestí? Moje duše se rozhořčeně brání výkřiku: *Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.* (Mt 6,10)

Jak krásná jsou to slova, která pronikají do hloubky mého srdce a působí mu bolest lásky! „Ježíš to chce.“ To jsou slova, která jsou schopná osladit moře hořkosti!

Ó moje Dobro, můj Bože, tak milosrdný a dobrotivý! Budu snad mít odvahu odporovat tvým pokynům a tvé vůli? Ne! I kdyby to bylo jen docela malé přání tvého Srdce, nechci je zanedbat a nevyplnit.

Proto Ti, Ježíši, řeknu se svatým Augustinem: Dej mi to, oč žádáš, a žádej, co chceš.

Čím jsem bez Tebe?

Trocha slámy je vždy více než toto ubohé stvoření, které Tě dokázalo urážet, ale neumí plakat pro své hříchy!

Kolik času jsem ztratila v tomto ubohém těle, když jsem se zabývala sama sebou, poslouchala jsem své vrtochy a žila bez pomyšlení na to, co Ty jsi ode mne chtěl!

Strávila jsem život v uspokojování sebe samé, ale teď už tomu tak nebude!

Ježíši, odpusť mi, musím hořce oplakávat sebe samu ve svém srdci. Od této hodiny bude tvoje vůle mojí vůlí, tvoje radost mojí radostí.

Je-li tvoje vůle, abych nacházela kolem sebe jen utrpení, aby mě tížily hořkosti, abych byla vystavena soužení a krutým zkouškám, abych byla na kříži, zvolám s úsměvem i uprostřed slzí: „Ježíš to chce a já také.“

Jestliže mi smrt vytrhne tvory, které nejvíce miluji, zvolám ponořena v bolesti: „Ježíš to

chce!“ On ví proč, je to jeho vůle a to mi stačí.

Až budu opuštěna pod tíží kříže a budou mi scházet síly a na rty se mi bude tlačit reptání, zvolám rozhodně k Tobě: „Ježíš to chce a já také.“

Co na tom záleží, jestliže podlehnu a zemřu z nesmírného utrpení, jestliže On bude se mnou, i když Ho nebudu vidět, nebudu Ho cítit, a především On bude chtít, aby tomu tak bylo?

On mě miluje, a to i stačí. Nedovolí, abych byla pokoušena nad mé síly, a když se vyčerpají, On sám mě podpoří. S tak drahým a dobrým Cyrenským, kdo z nás by netoužil upadnout pod tíží bolesti, abychom ho pak viděli po svém boku, jak nám pomáhá?

Navíc, Ježíši, znám tvou vůli, jakou máš se mnou, vím, že kříž a trny jsou moje dědictví.

Jak jsem tedy šťastná pro zaviděníhodný osud, po kterém touží i andělé! Může nás vůbec potkat větší štěstí než trpět pro Tebe, Lásko všech lásek?

Je to nemožné, protože Ty miluješ ty, kteří jsou ukřižováni, dáváš jim život a sděluješ jim nebe! Nuže, zde jsem, Pane, odevzdávám se Ti zcela, abych trpěla ještě více, a dávám přednost kříži a Tobě před životem štěstí bez Tebe.

Maria, Ježíš chce, abych Tě následovala, nesme spolu za Ním kříž v každém okamžiku našeho života, ... to je naše poslání jako *obětí*, následovat *dvě oběti na Kalvárii*: Ježíše a Tebe, Matko mé duše. Ano, my to přece chceme a Ty to víš:

Ježíšova vůle je jediná naše vůle. Amen.

*Conchita Armida:
Před oltářem. Adorace č. 81
Překlad -lš-*

HYMNUS Z LITURGIE HODIN

*Ať zní v Církvi
od východu až na západ
ekumenická chvála
Cyrilu a Metoději.
Učitelé Moudrosti
a otcové ve víře
září jako pochodně
národům na cestu.
S bezbrannou mocí
Kristova kříže
shromáždili národy
ve světle Království.
V jednomyslné modlitbě
v rozličných jazycích
se obnovil zázrak
rodící se Církve.
Bože trojí a jediný,
tobě kadidlo a zpěv,
čest a vítězství
a věčná sláva.
Amen.*

Na svátek Povýšení svatého Kříže v roce 2007 vešlo v platnost motu proprio Benedikta XVI. *Summorum Pontificum* o znovuoživení tradičního římského ritu. To vyvolalo rozmanité reakce, od vděčného přijetí až po rozhodné odmítání, což si vzápětí vyžádalo vysvětlující list Svatého otce adresovaný biskupům. Tento krok Svatého stolce si většina vykládala jako určitý projev vstřícnosti vůči těm, kteří nadále lnou k tradiční římské liturgii. Papežův krok však byl něco víc než jako pouhý indult, opětovné povolení ritu. Smyslem jeho rozhodnutí bylo upravit natrvalo pokojné soužití dvou zcela rovnoprávných forem jediného římského obřadu: „řádného“ i „mimořádného“. Na oné „mimořádné formě“ je nejmimořádnější to, že byla zcela neprávem pokládána za nedovolenou a jakoby vyřazenou z církevní praxe. Něco takového by však bylo v naprostém rozporu s konstitucí *Sacro-sanctum Concilium* 2. vatikánského koncilu i s motu proprio *Ecclesia Dei* blahoslaveného Jana Pavla II.

Motu proprio *Summorum Pontificum* vymezilo svou časovou platnost na dobu tří let. Ta doba uplynula loni na podzim a vyvstala otázka, zda byla tříletá lhůta mlčky prodloužena na neurčito. Praktické zkušenosti tříletého „zkušebního období“ ukázaly, že na mnoha místech podmínky pro slavení bohoslužeb komplikovala nadále různá administrativní opatření, která však neměla z motu proprio žádné opodstatnění. Když se začalo proslýchat, že Svatý stolec připravuje nový dokument o této otázce, vyrojily se různé dohady, jejichž otcem byla také skrytá přání s mimořádnou formou skončit nebo ji maximálně vykázat do zvláštních uzavřených společenství, dokud zcela nevyumře. Je zajímavé, že největší nesnášenlivost vůči tradiční liturgii projevovali právě ti, kteří jsou ji-

nak hlasateli takřka neomezené „tolerance“ a „smířené jednoty v mnohosti“.

Papežská komise *Ecclesia Dei* však vydala novou „Instrukci“, která aplikaci tradičního římského ritu nejen neomezila, ale naopak definovala jej jako trva-

lou praxi a stanovila v paragrafovaném znění jasná opatření proti svévolným administrativním omezením a všem překážkám. Z nové *Instrukce*, kterou nařídil vydat Benedikt XVI., je zřejmé, že se jedná o něco daleko zásadnějšího než jen o vstřícný krok vůči určitému počtu „staromilců“, že Svatému otci Benediktu XVI. nesmírně záleží na tom, aby se mešní liturgie v té podobě, v jaké se slavi-

la v římské církvi po celá staletí, slavila i nadále v co nejhojnější míře, a to i ve formě docela soukromé „sine populo“ (bez lidu). Někomu se může dokonce zdát, že je to v rozporu s představou, v jaké byl vychován a jakou mnozí s přesvědčením zastáva-

Na slovíčko

ji. Po dosavadních zkušenostech svého pontifikátu není Benedikt XVI. žádným idealistou a umí si jistě představit, že tento jeho krok může vyvolat dokonce větší odmítání než původní motu proprio. Jestliže na tom přesto trvá, znamená to, že vykročil s rozhodností na cestu, které se nemíní vzdát, protože je hluboce přesvědčen o její naprosté nezbytnosti. Z toho pohledu bychom měli začít uvažovat

NEZBYTNOST REFORMOVAT REFORMU

Dějiny pontifikátu Benedikta XVI. postavily církev, věřící a západní kulturu před velkým problémem: Současná krize církve je krize víry, a ta spočívá podstatně na rozpadu liturgie, která je často koncipována, „jako by Boha nebylo, jako by nás neoslovoval a neslyšel nás“ (Joseph Ratzinger, *Aus meinem Leben*, 1988, str. 174). Krize víry není jen vnitrocírkevní a náboženský problém, ale je to krize identity moderního člověka a moderní společnosti. Krize víry je krize svobody. Krize liturgie je prvním projevem krize víry. Je to ztráta pravdy ve prospěch falešné autonomie. V současnosti je naprosto nezbytná nová katecheze o Eucharistii. Liturgie musí vést opět k tajemství.

OBAVY O STAV CÍRKVE

Podle agentury Focus existují v Římě vážné obavy z hrozícího rozkolu v německé katolické církvi. Podle Focusu se v Hamburku počátkem června konalo setkání generálních vikářů německých biskupství. Na pořadu byla otázka, zda má německá církev nastoupit samostatnou cestu i za cenu, že tradiční katolická víra a dogmata půjdou přes palubu, anebo usilovat o prohloubení katolické víry; zda usilovat spíše o sekularizované prostředí, nebo o spirituální. Většina generálních vikářů se postavila za protirímskou variantu. Podle Andrea Tornielliho je celá kampaň útoků proti papeži a celibátu cílevědomou konspirací, která má za cíl prosadit vlastní církevněpolitickou koncepci. Papež Benedikt XVI. má být zatlačen do úzkých. Zpráva uvádí konkrétní jména z biskupské konference, ze strany CDU, z Nadace Konrada Adenauera a z jezuitského řádu. Do této kampaně vstupuje pomocná organizace Renovabis svou modlitbou ke svatodušní nověně.

Kath-net

všichni, i když je nám papežova vůle zatím proti srsti. Tento krok Svatého stolce má totiž být nástupem k ozdravnému procesu v liturgii, který nevychází pouze z jakési úcty k dávné tradici, ale který se týká samé podstaty naší víry, o jejíž současné krizi nemůže být pochyb.

Lex orandi – lex credendi – lex vivendi: jak se modlíme, tak věříme a tak žijeme. Joseph Ratzinger již jako kardinál konstatoval, že liturgie se vydala nesprávným směrem, a že tedy nepřináší ty plody, které církev ke svému životu a rozvoji nezbytně potřebuje. Smyslem liturgie není, aby se zalíbila lidem. Jejím posláním je, aby se líbila Bohu a náležitě ho oslavovala. I zcela „soukromá“ mše svatá má nekonečnou cenu a není věcí „osamělého“ kněze, ale je vždy záležitostí a obětí, kterou přináší Bohu Otci celá církev. To je pravda víry, která platí před Bohem, i kdyby papež zůstal sám, kdo ji ještě vyznává.

Benedikt XVI. očekává od obnoveného slavení tradiční římské liturgie rozvoj nového liturgického hnutí. Co je to – nové liturgické hnutí? To nejsou nějaké vášnivé manifesty ani polemiky, ale je to nové probuzení opravdové zbožnosti, horlivosti a opravdovosti, které vychází z hluboké víry, živé pravým poznáním, láskou a hojnou milostí, pramenící ze svátosti a především z Eucharistie.

Možná, že je mezi námi ještě nemálo těch, kteří to zatím nejsou schopni pochopit, protože jsme příliš dlouho vystaveni vlivu zcela jiného smýšlení. Bylo by však projevem zcela sekularizovaného postoje pokládat úsilí Svatého otce pouze za nějaký vrtoch a nikoliv za naléhavý úkol, který mu jako hlavě církve ukládá sám Duch Svatý. Proto se vroucně a vytrvale modleme k Duchu Svatému, aby nám na přímělu své Snoubenky dal pochopit své božské záměry a ukázal nám, kde je naše místo.

-Iš-

I. Úvod

1. Apoštolský list *Summorum Pontificum* vydaný papežem Benediktem XVI. dne 7. července 2007 s platností od 14. září 2007 učinil bohatství římské liturgie přístupnějším celé církvi (universae Ecclesiae).

2. Tímto motu proprio papež Benedikt XVI. promulgoval pro církve všeobecný zákon s úmyslem vydat nové směrnice pro používání římské liturgie platné v roce 1962.

3. Svatý otec s odvoláním na péči, kterou věnovali papežové posvátné liturgii a vydávání liturgických knih, potvrdil tradiční princip uznávaný od nepaměti, jež je nutno dodržovat i v budoucnosti, podle kterého „každá dílčí církev musí být ve shodě s církví všeobecnou, nejen pokud jde o nauku víry a svátostná znamení, ale také pokud jde o používání všeobecně přijímané a nepřerušené apoštolské tradice, kterou je třeba zachovávat nejen proto, aby bylo zabráněno bludům, ale také proto, aby byl předávána integrita víry, aby zákon modlitby Církve (lex orandi) odpovídal jejím zákonům víry (lex credendi).“ (Srov. Benedictus XVI, *Litterae Apostolicae Summorum Pontificum Motu Proprio datae*, I: AAS 99/2007/777)

4. Svatý otec připomíná kromě toho římské papeže, kteří se zvláštním způsobem věnovali tomuto úkolu, zvláště svatý Řehoř Veliký a sv. Pius V. Papež dále zdůrazňuje, že mezi posvátnými knihami obzvláště vyniká v průběhu dějin *Římský misál*, který získával nové aktualizace během doby až do blahoslaveného papeže Jana XXIII. Potom v důsledku liturgické reformy po II. vatikánském koncilu papež Pavel VI. schválil r. 1970 pro církve latinského ritu nový misál, přeložený pak do různých jazyků. Papež Jan Pavel II. promulgoval v r. 2000 jeho třetí vydání.

5. Různí věřící vychovaní v duchu forem liturgie předcházejících 2. vatikánský koncil projeví živou touhu zachovat starobylou tradici. Z toho důvodu papež Jan Pavel II. zvláštním indultem *Quattuor abhinc annos* vydaným v roce 1984 Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult povolil za daných podmínek možnost znovu používat *Římský misál* promulgovaný blahoslaveným papežem Janem XXIII. Kromě toho Jan Pavel II. v motu proprio *Ecclesia Dei* z 1988 vyzval biskupy, aby velkodušně udělovali taková povolení všem věřícím, kteří o ně žádají. Ve stejném duchu postupuje papež Benedikt XVI. v motu proprio *Summorum Pontificum*, ve kterém jsou uvedena některá podstatná kritéria pro používání *Usus antiquior* římského ritu, která je zapotřebí připomenout.

6. Texty *Římského misálu* papeže Pavla VI. a onoho posledního vydání Jana XXIII. jsou

Instrukce Papežské komise Ecclesia Dei

Universae Ecclesiae

o aplikaci apoštolského listu motu proprio *Summorum Pontificum* papeže Benedikta XVI.

(Neoficiální pracovní překlad)

dvě formy římské liturgie, případně definované jako forma *ordinaria* a forma *extraordinaria*. Jde o užívání dvou forem jediného římského ritu, které jsou rovnocenné. Jedna i druhá forma jsou vyjádřením téhož *lex orandi* (zákona modlitby) církve. *Forma extraordinaria* pro své účtyhodné a dlouhodobé používání se má zachovávat v patriční účt.

7. Motu proprio *Summorum Pontificum* doprovází list Svatého otce biskupům vydaný ve stejný den jako motu proprio (7. července 2007). Tímto listem jsou dána dodatečná vysvětlení o vhodnosti a nutnosti samotného motu proprio; šlo totiž o to, vyplnit mezeru vzniklou novým normativem pro užívání římské liturgie platné v roce 1962. Takové opatření bylo potřebné z toho důvodu, že v době zavedení nového misálu se nezdálo nutným vydávat dispozice, které by usměrnily použití liturgie platné v roce 1962. Jelikož vzrůstal počet těch, kteří požadovali používání *forma extraordinaria*, bylo nutné takové normy k tomu vydat.

Papež Benedikt XVI. mezi jiným zdůrazňuje: *Není žádného rozporu mezi jedním a druhým vydáním Římského misálu. V dějinách liturgie existuje růst a pokrok, ale žádný zlom. To, co bylo posvátné pro dřívější generace, zůstává i pro nás posvátným a velikým a nemůže být náhle zakázáno, anebo dokonce označeno za škodlivé.* (srov. Benedikt XVI., *Dopis biskupům 7. července 2007*, AAS 99/2007/798)

8. Motu proprio *Summorum Pontificum* je závažným projevem Magisteria římského velekněze a jemu vlastní úlohy řídit posvátnou liturgii Církve (srov. CIC, can. 838, § 1 a 2) a je projevem péče Kristova nástupce a Pastýře všeobecné Církve (srov. CIC, can. 331).

Stanoví si za úkol:

a) nabídnout všem věřícím římskou liturgii v *Usus antiquior*, pokládanou za drahocenný poklad, který je třeba zachovat i do budoucna;

b) garantovat a zajistit skutečně všem, kteří to žádají, používání *forma extraordinaria* za předpokladu, že používání římské liturgie platné v roce 1962 bude rozšířenou možností k dobru věřících, a proto bude interpretována ve smyslu příznivém věřícím, kteří jsou jejími hlavními adresáty;

c) podpořit smíření v lůně Církve.

II. Úkoly Papežské komise Ecclesia Dei

9. Nejvyšší velekněz svěřil Papežské komisi Ecclesia Dei řádnou zastupující pastýřskou moc v rámci její kompetence, zvláště aby bděla nad zachováním a aplikací směrnic motu proprio *Summorum Pontificum* (srov. čl. 12).

10. § 1. Papežská komise vykonává svěřenou moc i nadále na základě oprávnění uděleného dříve papežem Janem Pavlem II. a potvrzeného Benediktem XVI. (srov. motu proprio *Summorum Pontificum*, čl. 11–12) a také s mocí rozhodovat jakožto nadřízená instance o odvoláních legitimně postoupených proti eventuálním administrativním opatřením ordinariátů, která se jeví jako odporující motu proprio.

§ 2. Dekrety, jimiž Papežská komise rozhodne o podáních, mohou být napadeny *ad normam iuris* u Nejvyššího soudu Apoštolské signatury.

11. Papežské komisi Ecclesia Dei přísluší, aby po předchozím schválení Kongregace pro posvátné obřady pečovala o eventuální vydání liturgických textů v oblasti *forma extraordinaria* římského ritu.

III. Zvláštní normy

12. Tato papežská komise po ukončení zkoumání u biskupů celého světa z moci jí udělené autority a oprávnění, kterým byla vybavena, vydává následující Instrukci podle kán. 34 CIC (Kodexu kanonického práva), aby zajistila správnou interpretaci a věrné uplatnění apoštolského listu *Summorum Pontificum*.

Kompetence diecézních biskupů

13. Diecézní biskupové podle *Kodexu kanonického práva* mají v oblasti liturgie dohlížet pro zabezpečení všeobecného blaha tak, aby se vše rozvíjelo důstojně, v pokoji a v klidu (srov. CIC, can. 223, § 2; 838, § 1 a § 4), vždy ve shodě s duchem, který římský papež jasně vyjádřil v motu proprio *Summorum Pontificum* (srov. Benedictus XVI, *Epistola ad Episcopos*, AAS 99/2007/799). V případě sporů a oprávněných pochybností ve věcech slavení ve *forma extraordinaria* rozhodnutí je rezervováno Papežské komisi Ecclesia Dei.

14. V souladu s normami motu proprio *Summorum Pontificum* úkolem diecézního biskupa je přijmout nezbytná opatření pro zajištění účty k *forma extraordinaria* římského ritu.

Skupina věřících (srov. motu proprio *Summorum Pontificum*, čl. 5, § 1)

15. Skupinu věřících je možno označit za „trvale existující“ ve smyslu čl. 5, § 1

motu proprio *Summorum Pontificum*, když se skládá z několika osob určité farnosti, které se i po uveřejnění motu proprio spojily z důvodu úcty k liturgii v *Usus antiquior* a žádají, aby tato byla slavena ve farním kostele, oratoři nebo kapli; taková skupina se může skládat i z osob pocházejících z různých farností nebo diecézí, když se k tomu účelu scházejí ve farním kostele, v nějaké oratoři nebo kapli.

16. Když se příležitostně představí ve farním kostele nebo oratoři kněz s několika osobami a chce slavit liturgii ve *forma extraordinaria*, jak to předpokládá čl. 2 a 4 motu proprio *Summorum Pontificum*, farář nebo správce oratoria nebo odpovědný kněz kostela dovolí takové slavení, při čemž je třeba mít ohled na pořad řádných bohoslužeb v daném kostele.

17. § 1. Při rozhodování v jednotlivých případech farář, správce nebo odpovědný kněz kostela ať postupuje podle rozumného uvážení a dá se vést pastorační horlivostí a duchem velkodušného přijetí.

§ 2. Jestliže skupina má málo věřících, je třeba jít k místnímu ordináři, aby určil kostel, kde by se tito věřící mohli shromažďovat, aby se účastnili liturgie, tak aby účast – *actiosa participatio* – byla snazší a slavení mše svaté aby mohlo být důstojnější.

18. Také ve svatyních a na poutních místech ať se skupinám poutníků, kteří o to požádají (srov. motu proprio *Summorum Pontificum*, čl. 5, § 3), poskytne možnost slavit ve *forma extraordinaria*, pokud je k dispozici vhodný kněz.

19. Věřící, kteří žádají o slavení ve *forma extraordinaria*, nesmí v žádném případě podporovat sdružení ani náležet ke sdružením, která popírají platnost či legitimitu mše svaté a svátostí ve *forma ordinaria*, nebo jsou proti římskému papeži jako nejvyššímu pastýři všeobecné církve nějakým způsobem nepřátelské.

Způsobilý kněz (srov. motu proprio *Summorum Pontificum*, čl. 5, § 4)

20. Pokud jde o otázku, jaké jsou nezbytné předpoklady, aby kněz byl „způsobilý“ slavit ve *forma extraordinaria*, stanoví se toto:

a) Každého kněze, který není podle normy církevního práva (CIC, can. 900, § 2) *impeditus*, je možno považovat za způsobilého k slavení ve *forma extraordinaria*.

b) Pokud jde o používání latiny, je nezbytná základní znalost, která umožňuje správnou výslovnost a pochopení významu.

c) Pokud jde o znalost uplatnění ritu, pokládají se za způsobilé ti kněží, kteří se jako takoví sami představí a používali ritus dříve.

21. Ordináři se snažně prosí, aby nabídli kléru možnost získat přiměřenou průpravu

k slavení *forma extraordinaria*. To platí také pro semináře, kde je nutno zajistit vhodnou formaci budoucích kněží studiem latiny (srov. CIC, can. 249; srov. Conc. Vat. II, *Const. Sacrosanctum Concilium*, n. 36; Decl. *Optatam totius*, n. 13), a pokud to vyžadují pastorační potřeby, nabídnout možnost naučit se *forma extraordinaria*.

22. V diecézích, kde nejsou vhodní kněží, mohou biskupové požádat o spolupráci kněze z institutů zřízených Papežskou komisí *Ecclesia Dei*, ať už aby celeburovali, nebo aby učili způsobu celebrování.

23. Oprávnění slavit mši *sine populo* (bez lidu) nebo s účastí jen jednoho ministrujícího ve *forma extraordinaria* římského ritu je dáno na základě motu proprio *Summorum Pontificum* každému knězi, jak diecéznímu, tak řeholnímu (srov. motu proprio *Summorum Pontificum*, čl. 2). Proto k takovému celebrování nepotřebují kněží na základě motu proprio *Summorum Pontificum* žádné zvláštní povolení ani od svého ordináře, ani od řeholních představených.

Liturgická a církevní kázeň

24. Liturgické knihy pro *forma extraordinaria* se používají takové, jaké jsou. Všichni, kteří touží slavit podle *forma extraordinaria* římského ritu, musí znát příslušné rubriky a jsou povinni je řádně při celebrování dodržovat.

25. Do misálu z roku 1962 mohou a musí být zařazeni noví světci a některé nové preface (srov. Benedictus XVI, *Epistola ad Episcopos ad producendas Lit. Apostolicas Motu proprio datas...* AAS 99/2007/797) podle pokynů, které budou co nejdříve vydány.

26. Jak pamatuje motu proprio *Summorum Pontificum* v čl. 6, stanoví se, že čtení ve mši svaté podle misálu z roku 1962 je možno číst buďto výlučně v latině, anebo v latině a pak v národním jazyku, nebo ve čtených mších pouze v národním jazyku.

27. Pokud jde o kázeňské normy pro slavení liturgie, aplikuje se platný *Kodex kanonického práva* vyhlášený r. 1983.

28. Mimoto, protože se jedná o zvláštní zákon, pokud jde o vlastní obsah, apoštolský list *Summorum Pontificum* ruší všechna legislativní opatření, která jsou neslučitelná s rubrikami liturgických knih platných v roce 1962.

Birmování a kněžská ordinace

29. Povolení používat starou formuli pro obřad birmování je potvrzeno v motu proprio *Summorum Pontificum* (srov. čl. 9, § 2). Proto není nutné ve *forma extraordinaria* používat novější formuli, která je v *Ordine Confirmationis* Pavla VI.

30. Pokud jde o tonsuru, nižší svěcení a subdiakonát, motu proprio *Summorum Pontificum* nezavedl žádnou změnu kázně *Kodexu kanonického práva* z roku 1983: Proto v institutech zasvěceného života a společnostech apoštolského života, které podléhají Papežské komisi *Ecclesia Dei*, ten, kdo složil věčné sliby nebo byl trvale přivtělen do společnosti kleriků apoštolského života, jáhenským svěcením je inkardinován do institutu nebo společnosti podle ustanovení kánonu 266, § 2 CIC.

31. Jen v institutech zasvěceného života nebo ve společnostech apoštolského života, které podléhají Papežské komisi *Ecclesia Dei*, a v těch, kde se zachovává používání liturgických knih *forma extraordinaria*, je dovoleno použít *Pontificale Romanum* z roku 1962 pro udělení nižších i vyšších svěcení.

Římský breviář

32. Všem klerikům je povoleno užívat *Breviarium Romanum* z roku 1962 podle čl. 9, § 3 motu proprio *Summorum Pontificum*, a to celý a v latinském jazyku.

Posvátné triduum

33. Skupina věřících, která lne k dřívější liturgické tradici, se těší právu, pokud je k dispozici vhodný kněz, slavit svaté triduum ve *forma extraordinaria*. V případě, že není k dispozici kostel nebo oratoř výlučně pro tyto obřady, farář nebo ordinář spolu s vhodným knězem ať hledají vhodnější způsob pro dobro duší, nevyklučující možnost opakování obřadů svátého tridua v jednom kostele.

Řeholní rády

34. Řeholním řádům je dovoleno používat vlastní liturgické knihy platné v roce 1962.

Pontificale Romanum a Rituale Romanum

35. Je povoleno používat *Pontificale Romanum* a *Rituale Romanum* i *Caeremoniale Episcoporum* platné v roce 1962 podle odst. 28 této *Instrukce*, přičemž platí odst. 31. této *Instrukce*.

Papež Benedikt XVI. při audienci poskytnuté 8. dubna 2011 podepsanému kardinálu předsedovi Papežské komise Ecclesia Dei schválil tuto instrukci a nařídil její zveřejnění.

Dáno v Římě v sídle Papežské komise *Ecclesia Dei* 30. dubna 2011 na památku svátého Pia V.

*William kardinál Levada
předseda komise Ecclesia Dei*

*Mons. Guido Pozzo
sekretář komise Ecclesia Dei*

Mše svatá - zdroj svatosti (dokončení)

Zastavte se u určitých dispozic, které jsou nutné, abychom obdrželi hojné plody ze slavení mše svaté. Především udělejte, co je ve vašich silách, abyste se na mši pečlivě připravili.

Přes všechna vaše zaměstnání, která jsou často přetěžující, přes nepředvídané práce, které se vtačí do vašeho programu, usilujte o dobrou přípravu na mši, protože kdo si zvykne zanedbávat tuto přípravu, silně riskuje, že promrhá část nenahraditelných milostí ze mše svaté.

Kéž vás připraví sama svatá Panna, ať vám zjeví modlitby a dispozice svého Srdce z Velkého pátku, když před jejím zrakem několik kroků od ní přibíjeli na kříž jejího Syna a jejího Boha.

Pak budete slavit mši svatou prodchnutou co největší zbožností, jen se zájmem a myšlenkou oslavit Nejsvětější Trojici, která skrze Ježíše Krista přijímá v tomto okamžiku nejvyšší pocty a znamená božského majestátu.

Řekl jsem prodchnutou, aby byla zachována velká prostota a intenzita víry a lásky, jakou tento „velký úkon“ vyžaduje od celebranta, který v tomto svatosvatém okamžiku je Kristem jako nikdy. Bylo by zapotřebí, aby nás ovládla všechna velebnost tajemství, jako by v tomto okamžiku byla roztržena opona a my měli před očima současně vidění Tábora i Kalvárie, dvou majestátů, které zahrnují oltář i posvětitel.

Kdyby byl svatý František knězem, jak by slavil mši svatou po zázraku na Monte Alvernia? Nezáleží na tom, že vy máte stigmata v srdci, jen abyste se dobře modlili svou mši se zápalem Serafa z Assisi.

Vyproste si od Marie všechny milosti, abyste každý den postupovali v duchu stále živější víry, ve stále větším úsilí lásky, když přinášíte nejsvětější oběť. Ne-

ní to jen pro tu jedinou hodinu, usilujte o něco z duše svatého faráře arského a bude to mít jistě jako důsledek misijní a apoštolskou sílu Františka Xaverského i bez jeho charismat.

A všimněte si dobře, že nemluví o zbožnosti citové, ne! Mluví o plamenu velké víry oživené skrze rozjímání o tomto velkém tajemství a o silné touze.

Bohužel. Příliš jsme si zvykli na vznešenost našeho oltáře. Odvážil bych se říct, s pocitem klanění a vděčnosti, že vina je také u samotného Pána, který nám dal příliš mnoho. A především zde nás, své přátele, miloval až příliš!

Kdyby mše byla řídkým privilegiem dovoleným jako občasná náhrada za určitý počet obětí přinesených v apoštolátu nebo za zázračný rybolov získaný za cenu hrdinských obětí..., ale ne, ona je každodenní jak pro svaté, tak pro ty, kteří ani nemyslí na to, aby se jimi stali, a kteří upadli do zlovyků a ani je nenapadne, aby se tohoto privilegia vzdali. „Kdybys znala Boží dar...“ (Jan 4,10) Knězi a misio-

---

Budete souzeni za každý den podle míry čistoty své víry a lásky, které jste vnášeli do slavení svaté Oběti. Mějte hrůzu ze šlendriánu u oltáře!

---

náři, kdybys byl vychován v duchu vytrvalejší modlitby, kdybys byl více osvícen horoucnější vírou a kdyby tě především pobízelo úsilí vroucnější lásky, ... kdybys dokázal ocenit dar par excellence svého kněžství, vznešenou funkci své služby, dar darů, který ti dopřává pravý Kristus každý den u oltáře! ... Jsem přesvědčen, že i sami velcí světci v nebi byli udiveni, že to bylo pro ně v nebi působivé překvapení, když viděli ve světle slávy, jaká byla jejich velikost, když celebrowali svatou oběť.

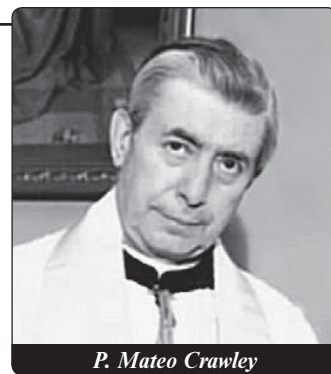
Když jsem byl v Neapoli svědkem zázraku svatého Janu-

ária a viděl jsem ampulku krve mučedníka, jak šumí, i když už uplynulo více než tisíc let od doby, kdy tuto krev prolil, přiznávám, že jsem se cítil dojatý. Ale při bezprostřední vzpomínce na můj kalich, na službu transsubstanciace ve mši, kterou slavím, se mé srdce ihned zcela utišilo. Protože mezi těmito dvěma zázraky je onen v mé mši svaté mnohem větší než zázrak svatého Januária.

Čekám nyní na hodinu své agonie, abych s láskou poslal výzvu svému andělu strážci. Řeknu mu: „Požehnaný anděle, doufám v nekonečné Boží milosrdenství, že budu brzy tvým společníkem po celou věčnost: i přes svoji nesmírnou ubohost budu ještě krásnější než ty, protože ponese v sobě podobu Božího Syna, vepsanou Krví Beránka, kterou ty nemáš. A navíc, můj anděle, budu vznešenější než ty, jistě ne svou přirozeností, ale pro milosrdenství, protože Pán má se mnou tutéž krev a z jeho blahovůle jeho Otec je mým Otcem a jeho Matka mou Matkou. On je mým prvoroze-

ným bratrem, ten titul ty nemáš. A pro vrchol štěstí, poslyš, můj anděle, zatímco se spolu budeme klanět Nejvyššímu, já se mohu plným právem chlubit, že jsem svému Bohu poroučel, když jsem stál u oltáře, a On mi byl vždy poddán. V této souvislosti mohu říct, že jsem byl v tomto životě pánem svého Pána v síle kněžství, moci a privilegia, kterou ty jsi neměl.“

A anděl mi řekne: „Je tomu tak, opěvuj po celou věčnost velkorysost a milosrdenství Pána, který tě pozvedl nad všechny Knížata, Trůny svého Království!“

P. Mateo Crawley

Kdyby Pán chtěl vyzkoušet mou víru a nabídl mi výměnou za moji mši, že mě povznesou do třetího nebe jako svatého Pavla a že začnu zde na zemi ochutnávat rozkoše nebe, prosil bych na kolenou svého Pána, aby mi zachoval až do smrti mé svaté právo u svatého Oltáře. Zřekl bych se charismatu sv. Pavla a všech svatých, neboť to je jen bledý paprsek lásky a slávy, jakou je svatá Oběť.

Konečně je nutné, abychom – proniknutí velikostí a krásou naší mše svaté – ji znali a chtěli ji prožívat. To znamená, že když sestupujeme od oltáře, musíme žít, jak je to jen možné, životem Panny Marie po Zvěstování, neboť v sobě neseme jako ona Emanuela, Boha s námi. Poslyšte, co o tom soudí svatý Jan Eudes: „Oběť mše svaté je tak vznešená, že bychom potřebovali tři věčnosti, abychom ji důstojně uctili.“

První k přípravě na vystoupení k oltáři; druhou, abychom slavili v extázi svatá tajemství; třetí, abychom dobrořečili a děkovali Bohu za tento neporovnatelný dar. Ach,“ dodává světec, „je pozdě, budeme mít jen jednu věčnost k děkování, nebo spíše abychom napravovali své nedbalosti a své nedostatečnosti z chrámu.“

Žádejte naléhavě Nejsvětější Pannu o milost, abyste dokázali vždy do středu svého vnitřního života a všeho apoštolátu postavit oltář své každodenní Mše.

Řekl jsem do středu, kam pro velkou víru směřuje celý váš vnitřní život. Střed, ze kterého tryskají přívaly božského života, které září kolem vás i daleko od vás: prožívejte svoji Mši, žijte pro svou Mši, žijte ze své

Mše. Připravujte se na ni s nemírnou láskou a vychutnávejte ji každý den, jako by byla první a poslední ve vašem životě. Budete-li mít opravdu tuto zbožnost, budete mít všechno: „Všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Mt 6,33b)

Na zakončení jedno slovo o plodnosti vašeho oltáře. Kněz a misionář, který umí celebrovat opravdu mši svatou a který každý den opravdu usiluje o to, být pravým Kristem, je již pravým apoštolem. Neboť všechno výsledek, který by mohlo mít slovo a aktivita, nahradí Mše svatá od pólu k pólu.

Neboť je to sám Ježíš Kristus, který se tím, že ve vašich rukou obnovuje svou výkupnou oběť, obrací k Otci svou modlitbou, která může být jediné vítězná: „Otče, odpusť... posvěť se jméno tvé... buď vůle tvá...“

K tomu ještě jedno krásné slovo Mons. Tissiera: „Někdy slyším kněze, kteří ztratili odvahy, jak lamentují nad neplodností služby, ze které nezbylo víc než sloužení mše před prázdným kostelem... Ale co tedy dělají? Přece zachraňují hříšné duše..., vykupují hříšné národy..., zachraňují svět, který by bez smírné mše zahynul...“

Je to právě oběť mše svaté, která je příčinou určitých obrácení, která by byla jinak nevy světelná, stovek milostí, které jsou často hotovými zázraky nových Letnic a které nemají žádný vztah ani k té nejlepší apoštolské aktivitě. Věřte mi, že váš kalich více než krev Ábelova křičí o milosrdenství a zaplavuje jím duše.

Jak by byl účinným a plodným obdivuhodným apoštolát vaší mše, kdybyste dokázali připojit k úkonu „ex opere operato“ samotné oběti také víru svatého Františka Xaverského, horlivost a zápal svatého faráře arského a svatého Vincence z Pauly!

Vaše poslání před Bohem má svůj výchozí bod a svou korunu v milosti svatého Oltáře, buďte o tom pevně přesvědčeni!

Tedy: celebруйте s duší tak nebeskou a se srdcem tak serafinským, abyste mohli u oltáře uskutečňovat vznešenou modlitbu Ježíšovu při Poslední večeři: „Otče, ať jsou jedno se mnou, jako ty a já, Otče, jsme jedno v lásce.“ (srov. Jan 17,11)

Učiňte ze svého oltáře anticipované nebe a nejvyšší zátah na duše, které jsou vám svěřeny. Anebo lépe: Učiňte z Prostředníka a Hostie vaší mše „Deus meus et omnia“ (Můj Bůh a mé všechno) celého svého kněžského života!

Když celebujete každý den mši svatou, jste „učedník, kterého Ježíš miloval“ (Jan 13,23). Ale milujte také vy tak svůj oltář a vystupujte k němu s takovými dispozicemi víry a zápalu, abyste mohli být „učedník, který miloval Ježíše“.

Praktický závěr: To, co dáváte své mši, jako čistotu, ducha víry, horlivou modlitbu, dáváte své kněžské duši a také všem dalším duším. Jakým zdrojem spásy je váš kalich!

Nezapomínejte, že vaše Oběť musí být tím prvním a nejvyšším kázáním lidu: je to současně především kněžský dar Bohu, jež nelze ničím nahradit.

Usilujte o to, abyste byli u oltáře s Kristem jedno, a to skrze pečlivou přípravu na svatá tajemství. Vaše mše bude tím, čím bude vaše příprava. A tím, čím bude vaše mše, budete vy v Božích očích.

Budete souzeni za každý den podle míry čistoty své víry a lásky, které jste vnášeli do slavení svaté Oběti.

Mějte hrůzu ze šlendriánu u oltáře!

Při vzpomínce na mrtvé modlete se zvláště za duše spoluobratří kněží. Prokažte jim tu lásku, bude vám v hojně míře odplacena.

Veni Sancte Spiritus!
Adveniat regnum tuum!

*Ritiro Sacerdotale, Grottaferrata
- Trento, 1958, str. 110-124
Překlad -lš-*

Obrácení ve vězení

Juan-José Trespalacios byl nejstarším z pěti dětí. Narodil se 22. dubna 1924 v Sodupe v Baskicku. Jeho dětství bylo plné okamžiků náboženské horlivosti, ale byl velmi nestálý. Často chyběl ve škole při výuce náboženství.

Ve věku 14 let začal pracovat. Malé krádeže ho stály několik po sobě následujících propuštění z práce. Brzy se ocitl před soudem, v roce 1948 v Bilbau pro podvod a v roce 1949 v Burgosu pro krádež. Byl to osudový řetěz odsouzení, vězení a propuštění a těžkostí při hledání práce.

Událost, která znamenala obrát v jeho životě, se stala 27. prosince 1950 v Anès v provincii d'Alava. Toho dne byl zatčen pro krádež krávy. V tomto případě je nevinný, ale vzhledem k jeho minulosti mu soud nevěří a odsuzuje ho do vězení na pět měsíců. Tato nespravedlnost ho velmi hněte a připravuje ve vězení plán pomsty.

Propuštěn byl 24. února 1951 a ihned se vypravil do Anès v naději, že tam najde toho, který ho přivedl do vězení, jistého Marcelina. Číhá na něho na dvoře jeho statku. V té době hustě sněží. Krátce nato se objeví postava, v jejíž siluetě poznává Marcelina. Bez hlesu se na něho vrhá a dvěma ranami mu rozbije hlavu. Oběť padá s rozbitou lebkou, leží v kaluži krve. Přiběhli Marcelinovi bratři a uviděli, co se stalo. Snažili se vrahovi zatarasit cestu, ale ten oba zabijí a utíká z farmy, bezhlavě se brodí ve sněhu. Zalarmovaní sousedé ho pronásledují a dvěma ozbrojeným mužům se podaří ho zadržet. Chtějí ho lynčovat, ale naštěstí se objeví místní farář a zabráňuje nejhoršímu. Vrah se ocitá ve vězení v Almurrio. Na stránkách knihy jeho života je však napsáno, že ho čeká nový začátek.

Ve vězení nedostal tři a půl dne nic k jídlu. Farář z Anès, který ho navštívil, zaplatil mu oběd a dodával mu odvahy. Do vězení přichází také mladý jezuita P. Jo-

se Luis. Nachází ho, jak se v cele třese zimou. Panuje krutá zima a nešťastník je nedostatečně oblečen. Kněz svléká kleriku a půjčuje mu svou košili a pulovr.

Tento prostý skutek lásky se dotýká srdce vraha, kterého trápí těžké výčitky svědomí. Ještě týž den přistupuje ke svátosti pokání. Celý jeho život se změnil. Prožívá opět okamžiky náboženské horlivosti ze svého dětství. Uvědomuje si, že za své obrácení vděčí pobožnosti devíti prvních pátků, kterou tehdy vykonal. Z vězení napsal v dopise: „Šťastný den, kdy jsem přišel do tohoto vězení. Zde jsem se naučil modlit a oplakávat své hříchy, abych si otevřel cestu do nebe.“

Dne 28. listopadu 1951 byl odsouzen k trestu smrti oběšením. Osamocený se ve své cele smiřuje se svým osudem. Jeho cela se mění v poustevnu. Vedle kavalce má kříž a obraz Panny Marie. Čte Písmo svaté a Následování Krista. Denně se modlí čtyři růžence, křížovou cestu, rozjímá a přijímá svaté přijímání. Zřídka se kávy, cigaret a sladkostí. Dárky, které dostává, rozděluje svým kamarádům. Po smrti našli na jeho těle zkrvavené kající roucho. Ve snu se mu zjevila svatá Terezička z Lisieux a slíbila mu svou přímiluvu.

Začátkem roku 1953 proší Svatého otce Pia XII. o apoštolské požehnání v hodině smrti. Poprava je stanovena na 13. června. Celou poslední noc tráví na modlitbách. Ráno v 5.30 celebrouje za něho P. José Luis mši svatou a pak se odsouzený účastní ještě druhé mše a přijímá hroucně svaté přijímání. Přišla jeho hodina. Je zcela klidný, dokonce se usmívá. Čtyři kněží se modlí žalmy...

„Srdce Ježíšovo, důvěřuji ti. Maria, oroduj za mne!“ To byla poslední slova odsouzeného. Jeden svědek prohlásil: „Ve španělských vězeních se kuji světci.“

*„Le Sourire de Marie“,
č. 27, březen 1975
Překlad -lš-*

NAPLNĚNÍ VELIKONOC - pokračování ze str. 2

hlasy, doznávají radikální transformaci: z různorodosti se stává mnohotvárná jednota, ze sjednocující moci pravdy vyrůstá pochopení. V Krédu, které nás spojuje se všemi kouty země skrze Ducha Svatého se vytváří způsob, že si rozumíme i v různosti jazyků, skrze víru, naději a lásku se tvoří nové společenství Boží církve.

Dech Boží

Úryvek evangelia nám nabízí obdivuhodný obraz pro vyjasnění spojení mezi Ježíšem, Duchem Svatým a Otcem: Duch Svatý je představen jako dech Ježíše Krista zmrtevýchvalého (srov. Jan 20,22). Evangelista Jan používá znovu tento obraz z vyprávění o stvoření, kde se praví, že Bůh vdechl do chřipí člověka dech života (srov. Gn 2,7). Dech Boží je život. Nyní Pán vdechl do naší duše nový dech života, Ducha Svatého, jeho nejintimnější podstatu, a tím způsobem nás přijímá do Boží rodiny. Křtem a birmováním nám byl udělen tento zvláštní dar a svátostmi Eucharistie a pokání se ustavičně opakuje: Pán vdechuje naši duši dech života. Všechny svátosti, každá svým vlastním způsobem, sdělují člověku božský život díky Duchu Svatému, který v nich působí.

Svátek nové smlouvy

V dnešní liturgii přijímáme ještě další spojení. Duch Svatý je Stvořitel a současně Duch Ježíše Krista, a to tím, že Otec, Syn a Duch Svatý jsou jeden jediný Bůh. Ve světle prvního čtení mů-

žeme dodat: církev ožívuje Duch Svatý. Ona nevzniká z lidské vůle, z úvahy a schopnosti člověka nebo z jeho organizační schopnosti. Církev je naopak Kristovo Tělo, oživené Duchem Svatým. Obrazy větru a ohně, které používá svatý Lukáš, aby představil příchod Ducha Svatého (srov. Sk 2,2-3), připomínají Sinaj, kde se Bůh zjevil izraelskému národu a seznámil ho se svou smlouvou, „hora Sinaj celá dýmala“ – čteme v knize Exodus – „protože na ni sestoupil Hospodin v ohni“ (19,18). Neboť Izrael slavil padesátý den po svátku paschy, po památce útěku z Egypta, jako svátek Sinaje, svátek Smlouvy. Když Lukáš mluví o jazycích a ohni, aby představil Ducha Svatého, připomíná starou smlouvu, kterou Izrael přijal na základě Zákona na hoře Sinaj. Tak je událost Letnic představena jako nový Sinaj, jako dar nové Smlouvy, ve které se spojenectví Izraele rozšiřuje na všechny národy země, v níž padají všechny přehradu starého Zákona a zjevuje se jeho nejsvětější a nezměnitelné jádro, tj. láska, kterou právě Duch Svatý uděluje a rozlévá, láska, která objímá všechny věci. Současně se Zákon rozšiřuje, otevírá, aby se stal jednodušším: Nová smlouva, kterou „vpisuje“ Duch do srdcí těch, kteří věří v Krista. Rozšíření smlouvy na všechny národy země je představeno u svatého Lukáše výčtem národů v oné době známých (srov. Sk 2,9-11). Tím je nám řečena velmi důležitá věc: že církev je

NALÉHAVÁ OBNOVA CÍRKEVNÍ HUDBY

Mistr Mons. Don Pablo Colino, sbormistr sboru Římské filharmonie, pokládá současný stav chrámové hudby za dramatický, zoufalý a beznadějný. Současnou nebezpečnou tendenci je třeba zvrátit. Je třeba posílit studium posvátné hudby, vyjít z gregoriánského chorálu a zkvalitnit liturgické zpěvy. Velmi nás poškodila povrchní vlna pseudoobnovy, která postihla takřka všechny kostely. Hudby se zmocnili nepřipravení amatéři. „Papež mě mnohokrát vyzýval, abych se zasadil o posvátnou hudbu, která má své kořeny a své dědictví v liturgické tradici,“ řekl Mons. Colino. *Kath-net*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Jejich nepřáteli už nebyli jen pohané, ale i lidé stejné víry, dokonce sami spolubratři v biskupské službě, jejichž jednání, pletichy a intriky nesloužily šíření evangelia, ale Božimu nepříteli. Těžké utrpení a smrt, kterou Rostislavovi připravili lidé stejné víry, pokládá východní církev za mučednictví a také ho uctívá jako mučedníka. Za všemi spory o slovanskou liturgii stály ve skutečnosti mocenské zájmy a žárlivost na velké apoštolské úspěchy. Kolik pilné práce a obětí vynaložili soluňští bratři, aby zajistili misi, která jim byla svěřena! Před jejich dílem se měli jejich západní spolubratři s úctou a uznáním sklonit a všemožně je podporovat, a nikoliv házet spolubratřím klacky pod nohy. Tak se stalo, že bohatá východní liturgie u nás nezakotvila a stali jsme se nakonec dědici západní tradice.

Ale mýlil by se, kdo by se Soluňanů chtěl dovolávat v domněni, že současnou „národní“ liturgii jsme uskutečnili jejich úsilí. Naše současná liturgická praxe by se jim roz-

hodně nelíbila, už jen proto, že opomíjí tolik potřebnou úctu a svádí k svévoli. Pravoslavní dědici jejich tradice nám dávají jasně najevo, že současná západní liturgie není podporou ekumenismu. Vladislav Šťastný ve 3. sloce velehradské písně použil básnické nadsázky, když mluví o „jazyku rodném“ a „mateřské řeči“. Naši apoštolové nepřežili liturgické knihy do češtiny, polštiny, bulharštiny, chorvatštiny ani do ruštiny, nýbrž do zvláštního liturgického jazyka, který byl svým způsobem Slovanům srozumitelný, ale nepodléhal vývoji žádného živého jazyka a měl svou neměnnou posvátnost, podobně jako ji má latina mezi italštinou, španělštinou a francouzštinou. Pravý liturgický jazyk si v zájmu stability a posvátnosti liturgie zachovává svůj neměnný a současně posvátný charakter, i když se národní jazyky od něho vzdalují. Prosme vroucně svaté patrony Evropy, aby nám vyprosili pravého liturgického ducha.

-lš-

katolická od prvního okamžiku, její univerzalita není plodem následného přijetí různých společenství. Od prvního okamžiku ji totiž Duch Svatý stvořil jako církev všech národů; objímá celý svět, překonává všechny hranice a rasy, třídy a národnosti; bourá bariéry a spojuje lidi ve vyznání trojjediného Boha. Od počátku je církev jedna, katolická a apoštolská, to je její pravá přirozenost a jako taková musí být uznávána. Ona je svatá nikoliv díky kvalitě svých členů, ale protože sám Bůh se svým Duchem ji stále tvoří, očisťuje a posvěcuje.

Evangelium nám dnes dokonce daruje tento překrásný výraz: „Učedníci se zaradovali, že vidí Pána.“ (Jan 20,20) Tato slova jsou hluboce lidská. Ztracený Příklad je opět přítomen, ten, kdo byl předtím zarmoucen, se raduje. Ale říká nám mnohem ví-

ce. Neboť ztracený Příklad nepřichází z jakéhokoliv místa, nýbrž z místa noci a smrti; a On je přemohl! Není to kdokoliv, nýbrž Příklad a současně Ten, který je Pravda a dává lidem život; a to nám dává nikoliv ledajakou radost, ale samotnou radost, dar Ducha Svatého. Ano, je krásné žít, protože jsme milováni, a je to Pravda, kdo mě miluje. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Dnes o Letnicích je tento výraz určen také nám, protože vírou Ho můžeme vidět, ve víře přichází k nám a také nám ukazuje ruce a bok a my se z toho radujeme. Proto se modleme: Pane, ukaž se! Dej nám dar své přítomnosti, a budeme mít ten nejkrásnější dar: tvou radost. Amen.

Bollettino Vaticano

12. června 2011

Mezitimulky redakce Světla

Překlad -lš-

Malá pilulka navždy změnila svět. Přišla na trh před 50 lety. Stala se v Evropě nejoblíbenějším antikoncepčním prostředkem a používá ji 40 procent německých žen. Na celém světě ji polyká denně asi 70 milionů žen z jednoho důvodu: pilulka patří k nejspolehlivějším antikoncepčním prostředkům. Tzv. Pearlův index leží mezi 0,1–0,9 % na 100 žen. To znamená, že asi jedna ze sta sexuálně aktivních žen během 1 roku otěhotní. Bez tabletky je to asi 80 žen.

Že byl ženský cyklus ovlivňován různými antikoncepčními metodami již v dřívějších dějinách, není nic nového. Ale s pilulkou je tomu jinak. Na trh přišla r. 1961, ale sloužila nejdříve jen při těžkých menstruačních potížích. To se rychle změnilo. Za podpory americké právničky Margaret Sangerové byla brzy uvedena na trh jako antikoncepční prostředek, zpočátku jen pro americké manželky. Roku 1965, čtyři roky po nasazení, ji v USA užívalo 41 % vdaných žen ve věku pod 30 let. Po bouřlivém procesu byla pilulka v roce 1972 povolena i pro nevdané. Roku 1976 po ní sahaly již tři čtvrtiny 18–19letých žen.

Jestliže zpočátku bylo používání spíše zdrženlivé, brzy bylo přijímáno přímo s nadšením a rychle se šířilo. Možnost provozovat sexuální aktivitu bez obav z možného otěhotnění se jevila ženám jako ideální kombinace. Méně už si ženy uvědomovaly, že tím zasahují do přirozeného působení hormonů a podstupují tělesná rizika. Přispívala k tomu skutečnost, že negativní následky byly záměrně zamlčovány. Pilulka má přitom velmi závažný vliv na život ženy.

O vedlejších účincích pilulky se vedou kontroverzní diskuse. K dispozici jsou tisíce publikací na toto téma. Průměrný občan zná běžné lehké důsledky jako nevolnost, tloustnutí, migrény, pocit napětí v prsou a změny nálad.

Méně už zná rizika nádorových onemocnění spojených

Pilulka s explozivní silou

Na první pohled jen malá pilulka, a vyvolala kulturní revoluci. Před 50 lety přišla na trh v USA anti-baby pilulka. A od té doby je všechno jinak. Sexualita a plození už k sobě nepatří. Žena se sice cítí „osvobozena“, ale podstupuje závažná zdravotní rizika a je zneužitelná jako nikdy předtím. Společnost kriticky trpí velkým poklesem porodnosti.

s užíváním pilulky. Pilulka obsahuje šestnásobnou dávku náhradní hormonální terapie. Významně stoupá při delším používání riziko rakoviny prsu, zvláště pokud jde o osobu, která ji začala používat ve věku mladším než 23 let. Je doloženo také zvýšené riziko rakoviny rodidel: r. 2003 zjistilo rakovinové výzkumné centrum v Oxfordu, že po pěti až deseti letech používání pilulky se zvyšuje riziko rakoviny rodidel 1,5krát, po deseti letech je riziko dvojnásobné. Po vysazení sice riziko klesne, ale nevíme, v jakém rozsahu.

Debatuje se také o psychických následcích. U dlouhodobých uživatelék zjistili lékaři depresivní nálady, příležitostné deprese a změny osobnosti na základě změněné hormonální hladiny. Počáteční pocit „osvobození“ od strachu z otěhotnění může zmizet, když si žena uvědomí, že sama nese odpovědnost za antikoncepci, a tím i za nikoliv vyloučené těhotenství.

U žen, které používají pilulku, je pozorováno snížení, nebo dokonce úplná ztráta libida. Na druhé straně může používání pilulky oddělováním sexuality a plození ovlivnit podvědomí, že libido a sexuální zájem se nevyplácí, protože je předem vyloučeno možné početí. Naopak bylo pozorováno, že po vysazení pilulky se po úplné ztrátě libida může vrátit sexuální žádostivost.

Další téma, kterým se výzkum kolem pilulky zabývá, je toto: její užívání má pravděpodobně 4% účinek časného potratu. K potratu v raném stadiu

těhotenství dochází tak, že v době, kdy vajíčko je již oplozeno, pro změněnou povahu sliznice dělohy nemůže být zahnížděno.

Dále bylo již dříve zjištěno, že pilulka způsobuje také zvýšené riziko trombozy u žen, které

berou pilulku. Riziko je 2,5x vyšší. Tyto trombozy vystupují v podobě žilní trombozy nohou, infarktu a mozkových příhod nebo trombozy sítnice.

Pilulka ovlivňuje také ekologický systém. Estrogen ethinylestradiol, který používá většina pilulek, vylučují ženy v moči. Čističky tyto chemikálie nezachytí, a dostávají se proto do vodního oběhu i do pitné vody. Trpí tím vodní živočichové.

V konfliktech o pilulku se odráží duchovně-mravní situace Evropy a průmyslového světa vůbec. Zatímco jedni ji pokládají za dobrodiní a druzí soudí opak, má velký ideologický vliv na společnost tím, že došlo k oddělení sexuality a plození. Dominantní se stal princip rozkoše a požadavek volně provozované sexuality. Sexualita si vydobyla pozici něčeho podstatně samozřejmého i mimo manželství, věk pro první pohlavní styk se výrazně snížil, a to vše provází uvolnění pornografie. Mravní základy západní společnosti a především její mládeže byly pilulkou těžce otrženy a namnoze zničeny.

K těmto dopadům se druzí následky demografické. Pilulka vedla k silnému poklesu porodnosti v minulých desetiletích. To zatěžuje sociální politiku četných průmyslových zemí. Evidentně zestárlé společnosti stojí před velkými problémy.

Jak by to vypadalo, kdyby pilulky nebylo? Jak by mohli lidé, jejichž existenci by nebylo zabráněno, změnit tvář této společnosti? Tragiku této otázky si umí každý představit.

Navíc: ve své kulturní dimenzi se sexuální osvobození ženy obrátilo ve svůj protiklad. Známa německá feministka Alice Schwarzerová řekla v roce 1977: „Sexualitu máme k dispozici jako nikdy předtím.“ A zatímco prominentní protestantka a bývalá biskupka Margot Käßmannová označila pilulku za „Boží dar“,

postoj katolické církve je jasný: Pavel VI. ve své encyklice *Humanae vitae* hovoří o nekompromisním zákazu umělé kontroly početí: každý manželský akt musí zůstat podřízen plození lidského života (kap. 11). To bylo v roce 1968. O 43 let později zdůraznil Jan Pavel II. „zákaz pilulky“ a rozvinul svou „teologii těla“, nauku o lidské lásce a sexualitě, a papež Benedikt XVI. odmítá umělou antikoncepci, protože takové metody „urážejí vnitřní pravdu o manželské lásce“.

Tak zůstává v platnosti základní výpověď, že společenství manželů, které je otevřené novému životu a nesnaží se mu co nejjednodušším používáním pilulky zabránit, žije ve smyslu plánu Stvořitele. Církevní nauka nepředstavuje pro rozumně smýšlející lidi zátěž nebo šikovní, nýbrž chce sloužit blahu člověka. Apeluje na něj, aby obnovil mravní řád a uvědomil si nově stvořitelství a poslání sexuality.

*Pramen: www.imabe.org
Die Tagespost 31. května 2011
Překlad -lš-*

Na četná přání našich čtenářů se vracíme k uveřejňování programu TV NOE v PLNÉM ZNĚNÍ a omlouváme se za drobné písmo, ke kterému jsme přistoupili z toho důvodu, aby program nezabíral více než jednu stranu.

Redakce Světla

Pondělí 4. 7. 2011: 6:05 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Youth Alive 6:50 Čteme z křesťanských periodik 6:55 Cesty za poznáním: Cheopsova pyramida 7:20 Misionáři Ježíše 7:45 Ekoauto (19. díl) 8:00 P.S. 8:25 Pro vita mundi (122. díl): PhDr. Daniela E. Komárová 9:15 Transport 9:50 O starých Starých Hamrech 10:35 Dědictví 11:05 Nágáland - Domorodci a víra 11:30 Trnavská brána: Folklorní sůbor Skorušina 11:45 OVCE.sk: Hlásna trúba 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mezinárodní folklorní festival Hornolidečska a Púchovské doliny [P] 13:10 Společná cesta: Člověk a společnost 13:40 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Dopis mistra Balka 14:20 Kulatý stůl - Etiketa médií [P] 15:55 H2Onews (133. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:05 Voda - zlato tretieho tisícročia 16:20 GOODwillBOY VI. (13. díl) 17:00 NOEparáda (119. díl) 17:50 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 18:10 Salama Don Bosco [P] 18:25 Čteme z křesťanských periodik 18:30 OVCE.sk: Ogrgel [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Most milosrdenství 19:15 Návrat 19:25 Přejeme si... 19:45 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 20:00 U Pastýře: s poslancem Markem Bendou 21:05 Na koberečku (75. díl) 21:15 Přírodní zázraky Evropy (7. díl): Fauna a flóra [P] 22:15 Noční univerzita: Chození ve víře - P. Aleš Opatrný 22:55 Čteme z křesťanských periodik 23:00 PLAY TRUE: ži pravdivo, bez dopingu 23:30 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl: Astronomie a současnost 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 5. 7. 2011: 6:05 Arriaga žije 7:15 H2Onews (133. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 7:25 Pro vita mundi (135. díl): Josef Vlček (2. díl) 8:00 Laičtí misionáři v IQUITOS 8:25 Mikrorregion Trémšín (4. díl) 8:35 Dopis mistra Balka 8:45 Tučín 9:00 Atlas Charity: Frýdlant nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 9:05 Věrný pes Čiko 10:55 Čteme z křesťanských periodik 11:00 Noční univerzita: Chození ve víře - P. Aleš Opatrný 11:45 OVCE.sk: Ogrgel 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 12:35 Návrat 12:45 Ekoauto (19. díl) 13:00 Cesty za poznáním: Cheopsova pyramida 13:25 Misijní magazín (10. díl) 14:30 Dědictví 15:00 Cesty za poznáním: Stonehenge 15:25 Čteme z křesťanských periodik 15:30 Cyrilometodské dni Terchová 2010 16:00 Terchová - závěrečný galakoncert [L] 17:20 Střední cesta 17:35 Ve jménu Ježíše (26. díl): Království Boží a ostatní království 18:00 Noeland (42. díl) 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti [P] 18:40 Sedmihlásky 18:45 Zvířecí instinkty (4. díl) 19:10 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 19:20 Atlas Charity: Frýdlant nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 19:25 Dopis z Indie 19:45 H2Onews (133. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 20:00 Oko bez světla se nepotěší 21:20 Pustevny 21:45 Kulatý stůl: Cyril a Metoděj 23:15 P.S. 23:40 Přejeme si... 0:05 GOODwillBOY VI. (13. díl) 0:45 Dopis mistra Balka 0:55 Čteme z křesťanských periodik 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 6. 7. 2011: 6:05 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 6:45 Noeland (42. díl) 7:15 Srdce pro bezmocné [P] 7:40 Oko bez světla se nepotěší 9:00 V posteli (1. díl) 9:50 Transport 10:25 Návrat 10:35 Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem 11:15 Voda - zlato tretieho tisícročia 11:30 Felicjanek 10 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přírodní zázraky Evropy (7. díl): Fauna a flóra 13:00 Salama Don Bosco 13:15 Most milosrdenství 13:50 Ekoauto (19. díl) 14:05 P.S.

14:30 Na koberečku (75. díl) 14:40 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 15:00 Čteme z křesťanských periodik 15:10 Nágáland - Domorodci a víra 15:35 Společná cesta: Člověk a společnost 16:05 NOEparáda (119. díl) 17:00 GOODwillBOY III. (3. díl): NATO 17:35 Animovat znamená vdechnout život 17:50 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:20 Sedmihlásky 18:25 Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi [P] 18:40 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 20:20 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (1. část) [P] 21:00 Franz Liszt: Virtuóz hudby 21:45 H2Onews (133. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 22:00 Stalinoва kariéra (4/5): Stalinoва era (1. část) [P] 22:35 Kulatý stůl - Ekvádor a souostroví Galapágy: Putování modrou planetou 0:05 Večer chval 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 7. 7. 2011: 6:05 Moja planéta: Vesmír 6:15 Most milosrdenství 6:45 Čteme z křesťanských periodik 6:50 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 7:10 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 7:45 Dopis mistra Balka 7:55 Cesty za poznáním: Stonehenge 8:20 Noční univerzita: Radovan Lukavský o sobě 9:50 Trnavská brána: Folklorní sůbor Skorušina 10:10 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 10:35 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (2. díl): Festival Folklor bez hranic 11:30 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 11:40 Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi 11:55 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Arriaga žije 13:15 Přírodní zázraky Evropy (7. díl): Fauna a flóra 14:10 Sedmihlásky 14:15 Noeland (42. díl) 14:45 Voda - zlato tretieho tisícročia 15:00 Misie na živo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 16:00 Přejeme si... 16:20 Křížovky Jana Sokola (1. díl) 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2011: celebruje Mons. František Radkovský [L] 17:45 H2Onews (133. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 17:55 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirči 18:05 Nič, len Provdienza [P] 18:20 Sedmihlásky 18:25 Klaunský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti [P] 18:35 Zvířecí instinkty (4. díl) 19:00 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2011: Chapelá [L] 21:05 P.S. [P] 21:30 Přejeme si... 21:55 Zimbabwe: Z temnoty 22:15 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:45 NOEparáda (119. díl) 23:35 Čteme z křesťanských periodik 23:40 Tučín 0:00 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 8. 7. 2011: 6:05 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 6:15 Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem 6:55 Salama Don Bosco 7:10 NOEparáda (119. díl) 8:00 GOODwillBOY III. (3. díl): NATO 8:35 Franz Liszt: Virtuóz hudby 9:20 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (1. část) 10:05 Na koberečku (75. díl) 10:15 Přírodní zázraky Evropy (7. díl): Fauna a flóra 11:15 Ve jménu Ježíše (26. díl): Království Boží a ostatní království 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:25 Společná cesta: Člověk a společnost 12:55 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 13:20 Voda - zlato tretieho tisícročia 13:35 Mezinárodní folklorní festival Hornolidečska a Púchovské doliny 14:40 Transport 15:15 Moja planéta: Slovo 15:25 Oko bez světla se nepotěší 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2011: celebruje P. Tomáš Holub [L] 17:50 Momentka z ostrova Krásy: Korsika 18:00 Na druhé straně zdi 18:30 O hloupém Pepánkovi [P] 18:40 Sedmihlásky 18:45 V posteli (1. díl) 19:35 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 20:00 Otazníky: Sekty 21:30 Salama Don Bosco 21:45 Na ko-

berečku (75. díl) 22:00 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:50 Pro vita mundi (135. díl): Josef Vlček (2. díl) 23:25 Poodří - mokřady mezinárodního významu České republiky 0:05 Stalinoва kariéra (4/5): Stalinoва era (1. část) 0:40 Křížovky Jana Sokola (1. díl) 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 9. 7. 2011: 6:05 P.S. 6:30 Poodří - mokřady mezinárodního významu České republiky 7:10 Nágáland - Domorodci a víra 7:35 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 8:00 Vše pro mého krále a královnu 8:30 Noeland (42. díl) 9:00 Sedmihlásky 9:05 Zvířecí instinkty (4. díl) 9:30 NOEparáda (119. díl) 10:20 JuniorTV Kopřivnice (2. díl) 10:40 V posteli (1. díl) 11:30 Sestry v akci 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Moldávie, země zelená [P] 12:30 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí 13:00 Cesty za poznáním: Stonehenge 13:25 Voda - zlato tretieho tisícročia 13:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (2. díl): Festival Folklor bez hranic 14:35 Srdce pro bezmocné 15:00 Dopis mistra Balka 15:15 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) 15:25 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 15:55 Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2011: celebruje P. Jiří Ramík [L] 17:50 Trnavská brána: Folklorní sůbor Skorušina 18:05 Zimbabwe: Z temnoty 18:25 Sedmihlásky 18:30 O hloupém Pepánkovi 18:40 O starých Starých Hamrech 19:25 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí 20:00 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt 20:50 Přejeme si... 21:10 Pěšák Boží 22:00 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 22:25 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirči 22:35 Oko bez světla se nepotěší 23:50 Moja planéta: Vesmír 0:05 Mezinárodní folklorní festival Hornolidečska a Púchovské doliny 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 10. 7. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí 6:45 Nič, len Provdienza 6:55 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (2. díl): Festival Folklor bez hranic 7:50 Na druhé straně zdi 8:20 PLAY TRUE: ži pravdivo, bez dopingu 8:50 Přejeme si... 9:10 Most milosrdenství 9:40 Cesty za poznáním: Stonehenge 10:10 Společná cesta: Člověk a společnost 10:40 Čteme z křesťanských periodik [P] 10:45 Na koberečku (75. díl) 11:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2011: celebruje P. Michael Slavík [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 O starých Starých Hamrech 13:10 Platinové písničky (9. díl): Dechovka [P] 13:40 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt 14:30 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirči 14:40 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (1. část) 15:20 Okolo houslí 15:40 Voda - zlato tretieho tisícročia 15:55 Čteme z křesťanských periodik 16:00 JuniorTV Kopřivnice (2. díl) 16:20 Zvířecí instinkty (5. díl) [P] 16:45 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) [P] 16:55 Sedmihlásky [P] 17:00 Noeland (17. díl) [P] 17:25 GOODwillBOY III. (3. díl): NATO 18:00 Vše pro mého krále a královnu 18:30 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem 19:30 Čteme z křesťanských periodik 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Maří Magdaléna: Jules Massenet 22:15 Nič, len Provdienza 22:25 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí 22:55 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 23:15 Adopce na dálku 23:50 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Oko bez světla se nepotěší 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje má termíny poutí v roce 2011:

- 12.7.-19.7. P. Maria Karmelská* (2480 Kč+50 €)
- 30.7. - 7.8. Festival mládeže I.* (2580 Kč+60 €)
- 31.7. - 7.8. Festival mládeže II. (2480 Kč+50 €)
- 10.8.-17.8. Nanebevzetí P. Marie* (2480 Kč+50 €)
- 17.8.-24.8. Panny Marie Královny* (2480 Kč+50 €)
- 6.9. -13.9. Narozeniny P.M., Kríževac (2480 Kč+50 €)
- 24.9.-30.9. Svatováclavská pouť (2380 Kč+40 €)
- 5.10.-11.10. Panny Marie Růžencové (2380 Kč+40 €)
- 25.10.-31.10. Říjnová pouť (2380 Kč+40 €)

* první den u moře. Ubytování je nejdále 1800 m od kostela. Bohatý duchovní program, tlumočení zajištěno.

Příhlášky: VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

V sobotu 9. 7. 2011 v 17 hod. se uskuteční **IX. BENEFIČNÍ KONCERT** pro záchranu kulturní památky kostela sv. Jana Křtitele v Horním Údolí. Koncert se bude konat **na poutním místě Panny Marie Pomocné (Mariahilf) u Zlatých Hor**.
Účinkují: Michaela Kapustová, Richard Pohl, Matěj Benda, Petr Král, Josef Moravec. Srdečně zve duchovní správa.

Institut pro křesťanskou kulturu (Křižovnická 26, 669 02 Znojmo-Hradiště) zve srdečně k **návštěvě kláštera sv. Hippolyta a zhlédnutí výstavy CESTA BOLESTI A NADĚJE**. V kresbách a dokumentech je zachycen útek Svaté rodiny do Egypta a současné pronásledování křesťanů. Výstava je doplněna fotografiemi a předměty z pouštních klášterů v Egyptě. Výstava potrvá **do 18. září 2011**, otevřeno **denně 10-17 hodin**. Informace na tel. 728 272 760.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. - 9. ČERVENCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 7.		PO 4. 7.		ÚT 5. 7.		ST 6. 7.		ČT 7. 7.		PÁ 8. 7.		SO 9. 7.			
Antifona	919	1029	1722	1941	1722	1941	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	920	1029	1415	1590	1420	1595	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1416	1591	1421	1595	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1416	1591	1421	1596	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	703	793	1416	1592	1421	1596	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1724	1943	1422	1596	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	703	794	1416	1592	1422	1597	1426	1601	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	1264	1402	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	1422	1597	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	1265	1403	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	1422	1597	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	703	794	943	1054	1422	1597	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 2. 7.																
Hymnus	915	1024	929	1039	1423	1598	1423	1598	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1719	1937	1424	1599	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1719	1937	1729	1947	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1424	1599	1424	1599	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	703	793	704	794	1420	1594	1424	1599	979	1094	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	918	1028	933	1044	1425	1600	1425	1600	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	703	794	703	794	1422	1597	1422	1597	1426	1601	996	1113	1012	1130	704	795
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

POUŤ „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ V ROCE 2012

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší Centrum VÉRITÉ další pouť ve dnech: **11. dubna až 22. dubna 2012** (Příhlášky do 30. 10. 2011). Prosíme, přihlaste se urychleně, protože při poslední cestě jsme již v listopadu nemohli sehnat letenky a museli jsme změnit termín.

Podrobný plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce: Cestovní agentura, Pouť do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; z toho 25 míst převážně neznámých i organizátorům tradičních poutí a několik míst nově objevených. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 32 místech uvedeny zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je používána speciální vysílačka a rádia.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplňků a plně penze je 19.800 Kč + 290 € + 40 € (vízum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu.

Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VÉRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

Cílem pouti je poznat pravá místa biblických událostí, prožít na nich autenticitu Kristova života, nadchnout se pro naplnění Božího řádu a tak získat sílu a požehnání do nastávajících těžkých let.

DĚKOVNÁ MŠE SVATÁ v sobotu 23. července 2011

v 10.30 hod. v kostele sv. Martina ve Zbečně u Křivoklátu - mši svatou bude celebrovat arcibiskup pražský a primas český Mons. Dominik Duka OP. Mše svatá se koná u příležitosti jubilea 25 let od kněžského svěcení veledůstojného pána Jána Petroviče, vikáře rakovnického a faráře zbečenského. Na mši svatou Vás srdečně zve Římskokatolický farní úřad Zbečno, tel. 313 554 881.

Liturgická čtení

Neděle 3. 7. - 14. neděle v mezidobí

1. čt.: Zach 9,9-10
Ž 145(144),1-2.8-9.10-11.13cd-14
Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: Řím 8,9.11-13
Ev.: Mt 11,25-30
Slovo na den: Já vás obcerstvim.

Pondělí 4. 7. - nez. pam. sv. Prokopa nebo sv. Alžběty Portugalské (v Čechách: památka sv. Prokopa)

1. čt.: Gn 28,10-22a
Ž 91(90),1-2.3-4ab.14-15ab
Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)
Ev.: Mt 9,18-26
Slovo na den: Uviděl píštěce a hlučící dav.

Úterý 5. 7. - slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1-3a
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: 2 Kor 4,1-2.5-7
Ev.: Lk 10,1-9
Slovo na den: Přiblížilo se k vám Boží království!

Středa 6. 7. - nez. pam. sv. Marie Gorettiové

1. čt.: Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a
Ž 33(32),2-3.10-11.18-19
Odp.: 22a (*At spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
Ev.: Mt 10,1-7
Slovo na den: Mezi pohany nechod'te.

Čtvrtek 7. 7. - ferie

1. čt.: Gn 44,18-21.23b-29; 45,1-5
Ž 105(104),16-17.18-19.20-21
Odp.: 5a (*Pamatujte na dívky, které učinil Hospodin. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,7-15
Slovo na den: Z darmo dávejte.

Pátek 8. 7. - ferie

1. čt.: Gn 46,1-7.28-30
Ž 37(36),3-4.18-19.27-28.39-40
Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
Ev.: Mt 10,16-23
Slovo na den: Nedělejte si starosti.

Sobota 9. 7. - nez. pam. sv. Augustína Žao Ronga a druhú nebo nez. sob. pam. Panny Marie

1. čt.: Gn 49,29-32; 50,15-26a (hebr. 49,29-33; 50,15-25)
Ž 105(104),1-2.3-4.6-7
Odp.: srov. Ž 69(68),33 (*Hleďteje Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.*)
Ev.: Mt 10,24-33
Slovo na den: Stačí.

NOVINKA MCM

ZÁHADA VASSULA • HOVOŘÍ OPRAVDU S BOHEM?
Jacques Neirynek • Z francouzštiny přeložila Kateřina Herzegová

Nezávislý švýcarský vědec a spisovatel Jacques Neirynek z podnětu nakladatele připravil knihu rozhovorů s Vassulou. Bez hlubšího teologického vzdělání, s nedůvěrou k mysticismu, bystrými až neodbytnými konfrontačními dotazy shromáždil množství zajímavých faktů. Vyjádření, zda Vassulina zjevení jsou, či nejsou nadpřirozeného původu, autor rád přenechává církevním autoritám jako „velmi těžké břemeno“.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 206 stran, 198 Kč

Na internetových stránkách www.maticecm.cz naleznete vpravo dole odkaz k prohlédnutí a stažení publikace „**Vyjasnění situace Opravdového života v Bohu dle Kongregace pro nauku víry**“ (ve formátu PDF).

DVD - FILMY

SVĚTÁ RITA
Slovenský dabing

Koncem 14. století, v době nezávislosti a prosperity Umbrie, byla moc v městě Cascia v rukou několika urozených rodin. Jediným

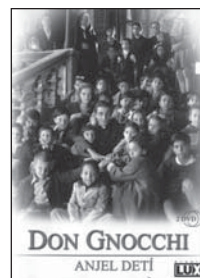

platným zákonem byl zákon cti a jediným srozumitelným jazykem bylo násilí. Právě v této době se mladá, odvážná a krásná Rita zamiluje do rytíře Paola Manciniho. Krátce po svatbě však Rita zjistí, že Paolo je bezcitný vrah. Díky silné víře a trvalé manželčině lásce však zanechá pomstychtivého boje a v jeho životě dojde k obratu. Jejich šťastný rodinný život ale trvá jen do dne, kdy Paola obviní ze zrahy rodu jeho bývalí společníci, kteří mu sáhnou na život. Ritiny životním posláním se stává odpuštění a smíření a na její hlubokou lásku ke Kristu Bůh odpovídá stigmaty. Film je vhodný od 15 let.

LUX, s.r.o. • 2x DVD, 206 minut, 350 Kč

DON GNOCCHI - ANJEL DETÍ
Slovenský dabing

Dvojdičný italský film, který je pravdivým příběhem bl. Don Carla Gnocchiho, italského kněze a pedagoga. Ve 2. světové válce byl vojenským kaplanem, hrdinsky sloužil raněným a umírajícím vojákům a obětem války na domácí frontě. Po tom, co prožil během války, rozhodl se založit nadaci pro děti, které se staly oběťmi války. Tato nadace poskytuje zdravotní péči tisícům pacientů ve více než 75 nemocnicích a klinikách na celém světě. Film je vhodný od 12 let.

LUX, s.r.o. • 2x DVD, 208 minut, 350 Kč

Na internetové adrese: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1185258379-cesty-viry/411235100051006-ten-ktery-siri-svetlo/> můžete zhlédnout dokument o životě a díle Josefa Vlčka, obnovitele nakladatelství Matice cyrilometodějské v Olomouci, zakladatele a šéfredaktora týdeníku Světlo, který se letos 6. června dožil 91 let.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
 982707-0262/2011
 P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
 Dolní nám. 24
 Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udatelatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.